

Háy János

A GÉZAGYEREK

(Istendráma)

Szereplők

Gézagyerek (25 év körüli, csökkent szellemi képességű, autisztikus férfi)

Rózsika néni (Géza anyja)

Banda Lajos (negyvenes előregedett férfi, munkás a kőfejtőben)

Herda Pityu (negyvenes előregedett férfi, munkás a kőfejtőben)

Krekács Béla (kocsmai ember, negyvenes)

Laci bácsi (főnök a kőfejtőben)

Szomszéd férfi (Rózsika korosztálya)

Szomszéd nő (Rózsika korosztálya)

Marika (bolti eladó)

Vízike (előregedett kocsmai nő)

Karesz (buszsofőr, negyvenes, jobb kinézetű vidéki férfi)

ELSŐ RÉSZ

1. jelenet

Buszmegálló, hajnalban, a falu központi tere, ahol a bolt is van a busznál Banda és Herda várakoznak, amikor Rózsika néni éppen érkezik biziklivel

Banda: Már megint késik az a kurva busz. Iszol? *(üveget nyújt a Herdának, meghúzza)*

Herda: Megint. Pedig lejtnek jön, meglöki magát aztán legurul.

Banda: De ha nem indul neki, baszhatod a lejtet. A múltkor is a villanyrezsóval melegítette a Karesz az aksit, hogy elinduljon.

Herda: Egyszer még fölrobban a Karesz az lesz a vége.

Banda: Az. *(iszik)*

Herda: Fölrobban az egész szar busszal együtt, az biztos a Karesznek az lesz a vége.

Banda: *(iszik, oda nyújtja a Herdának)* Reggel, amikor fölkeltem olyant büfögtem föl, olyan keserű volt, majdnem elhánytam magam. Különben meg amikor kiköptem, tiszta sárga volt, mint a takony.

Herda: Epe, ismerem, az epe az.

Banda: Még jó, hogy nem a máj.

Herda: Nem máj, ismerem, epe, a májtól a pofád sárgul be, a pofád lesz tiszta fosszín.

Banda: Pedig teljesen beszartam, azt hittem a máj, azt hittem kiköpdösöm az egész májamat. Hogy megyek a buszhoz, köpök, aztán mire odaérek már nem lesz májam.

Herda: Az epe az ne fossál. Az epe a pálinkától.

Banda: Nem ittam tegnap pálinkát.

Herda: Hogyhogy nem.

Banda: Csak nem.

Herda: Biztos nem emlékszel.

Banda: Végülis lehet *(iszik a pálinkából)*, az végülis lehet. Nem volt semmi tegnap különben.

Herda: Nem tudom, mi lett volna.

Banda: Semmi.

Rózsika néni érkezik arra biciklivel

Banda, Herda: *(kiabálnak)* Rózsika néni! Rózsika néni...

Rózsika néni: Mi a jó istent ijesztgetsz gyerek, mingyárt földölök a biciglivel.

Herda: Hát nem látja hogy itt állunk?

Rózsika néni: A fene figyel benneteket.

Herda: Csak tekergeti itt a nyakát aztán semmit nem lát!

Rózsika néni: A buszt nézem gyerek, a buszt, meg a Tóth Joso fiát, nem jön-e éppen azzal a marha a traktorral.

Banda: Hát nem jön, látja, hogy nem jön, olyan hangja van, mint egy tanknak, azt hallani, Rózsika néni, azt biztos hallani.

Rózsika néni: Jó de a múltkor se hallottam.

Herda: Hogyhogy nem.

Rózsika néni: Mert a szél szembe fújt a traktorral, érted, a traktor hangjával.

Banda: Szembe?

Herda: Neki a traktornak?

Rózsika néni: Persze, letről fújt, a traktor meg fönről jött.

Banda: Az istenit, visszafújta a hangját, hogy jött a traktor, mintha nem is jönne a traktor, suttogva?

Rózsika néni: Hát nem? A Tót Joso fiának a haja is visszafelé állt.

Herda: Hátra, szembe az útiránnyal?

Rózsika néni: Persze, amerre a szél is.

Banda: Az istenit, így aztán könnyen lehet baj.

Rózsika néni: Egyszercsak ott a traktor, ahol én is vagyok

Herda: Ott a bicigli mellett.

Rózsika néni: Pont ott a dromedár, hogy alig tudok a járdára fölszaladni, mert annyira ott van már.

Herda: Az istenit.

Banda: Az különben hülye az a gyerek, az nagyon hülye...

Herda: A Tóth Joso fia mindig is tiszta hülye volt, de tisztára.

Rózsika néni: Csak nem kéne traktort adni neki, nem!

Banda: Hát mit géppuskát?

Rózsika néni: De hülyéket tudsz te is mondani Lajos.

Banda: Viszont nekem nincsen traktorom. Ez azért nagy különbség.

Herda: De berregni azt tudsz, nem.

Banda: De nem berregek.

Herda: Vagy csak visszafújja a szél.

Banda: Mit?

Herda: A berregést.

Rózsika néni: Inkább fölhúzom a biciglit a járdára, amíg beszélgetünk, nehogy elüssön a Tót Joso fia..

Banda: Ha berregnék, nem tudnék.

Rózsika néni: Mit nem tudnál Lajoskám?

Herda: Traktort vezetni.

Banda: Hülye vagy te, beszélni nem tudnék, azt nem tudnék.

Herda: Az már igaz, az ember vagy beszél vagy traktor. (röhögnek)

Banda: Vagy a Tót Joso fia.

Rózsika néni: Na jó megyek, mert a Géza várja a parízert (tovább megy, aztán fékez). Különben mit akartatok?

A két férfi bambán

Banda: Semmit különben.

Rózsika néni: Hát akkor megyek, ha semmit.

Banda: De vaslami mégis volt, nem Pityu?

Herda: Hát... Ja... hogy keresi a Laci.

Rózsika néni: Milyen Laci?

Herda: Tudja a főnöklaci a fejtőből...

Rózsika néni: De mit akar?

Banda: Azt nem tudjuk, vagyis hát...

Herda: Majd elmondja, nem?

Rózsika néni: Elmondja, ha akar valamit, akkor elmondja az igaz.

Az asszony tovább megy

2.jelenet

Bolt, tipikus vidéki kisbolt, reggel

Marika: Csókolom Rózsika néni!

Rózsika néni: No mi van Marika, máma is elkezdődött a nap...

Marika: Ne is mondja, alig bírtam kivakarni magam az ágyból.

Rózsika néni: Volt valami tegnap?

Marika: Vagy egyig nyomtuk Rózsika néni, vagy egyig a klubban.

Rózsika néni: Mit nyomtatok Marikám, mit lehet ott nyomni?

Marika: A dizsit, Rózsika néni, tiszta ecid volt, meg rév *(kicsit megrázza magát)*.

Rózsika néni: Ecet? Most te ecetért mész a klubba?

Marika: Jaj, Rózsika néni, mit izél már?!

Rózsika néni: Nem, egyáltalán nem tudom.

Marika: Tudja, hogy mi az, biztos maga is látta a műholdason, nem...

Rózsika néni: Fenét nálunk nincsen olyan csak a szlovák egy-kettőt lehet fogni a külföldiekből.

Marika: Szóval az azt jelenti, hogy jó.

Rózsika néni: De olyan elesdéket nem szedtek azért?

Marika: Dehogyan is Rózsika néni, elég nekünk a teknő.

Rózsika néni: Még szerencse.

Marika: Különben kereste a Laci...

Rózsika néni: Mit akart, nem mondta, hogy minek?

Marika: Azt mondta, hogy jobb, ha személyesen, majd elmegy magához, kérdezte, hogy hol laknak, mert már tíz éve nem járt a fölvégben...

Rózsika néni: Végülis tényleg ne üzengessen, mondja meg, ha akar valami, nem igaz.

Marika: Persze, hogy igaz. Na, mondja Rózsika néni.

Rózsika néni: Mit mondjak.

Marika: Hát, hogy mit adjak azt.

Rózsika néni: A szokásos Marikám. Fél kenyér, tej, tizenöt párizsi.

Marika: Nem unja még a Géza a parízert?

Rózsika néni: Szereti Marikám, ezt szereti, vajaskenyeret párizsival.

Marika: Mindig.

Rózsika néni: Mindig.

3. jelenet

Az utcán Rózsika néni házánál, a szomszéd kiabál

Szomszéd férfi: Rózsika, Rózsika!

Rózsika néni: Mi van Jani, mi történt?

Szomszéd férfi: Itt volt a Laci a fejtőből. Téged keresett.

Rózsika néni: Nem mondta, mit akar a Laci?

Szomszéd férfi: Nem, de azt hiszem bement a vasas Gyuriékhoz...

Rózsika néni: Majd beszél, ha akar valamit, nem igaz?

Nyitja az utcaajtót, amikor egy régi Opel fékez mellette

Laci: Rózsika néni, de jó hogy már megtalálom...

Rózsika néni: Mi van Lacikám, mit akarsz annyira?

Laci: Rózsika néni nagy hírem van...

Rózsika néni: Mondjad Lacikám, mondjad akkor.

Laci: Leszóltak a németek, hogy kell a biztonság a fejtőbe, hogy megbüntetik, ha nem lesz elég biztonságos...

Rózsika néni: Hát a németek aztán tudják, mindig tudják mit kell csinálni, a háborúban is, már régen el volt minden veszve mégis úgy meneteltek.

Laci: Hogy, mi?

Rózsika néni: Mintha díszkivonulás volna, az oroszok meg, mint a csürhe.

Laci: Ja úgy, hát az oroszok persze, azok, persze.

Rózsika néni: Persze azért mindegyik lopott.

Laci: Loptak.

Rózsika néni: Még a gyerekektől is...

Laci: Az istenit, még azoktól is.

Rózsika néni: Hordót is különben.

Laci: Hordót?

Rózsika néni: Azt.

Laci: Pedig azt nem gondoltam volna, azt nem.

Rózsika néni: Mi van a némettel különben

Laci: *(lelkesen)* Szóval ismerik ezek a törvényt, nem akarják, hogy meghal ott valaki aztán fizetni kell.

Rózsika néni: Fizetni azt nem, az biztos.

Laci: Tudnak ezek takarékoskodni...

Rózsika néni: Hát van miből, nem igaz?

Laci: Szóval azt mondták...

Rózsika néni: Mit?

Laci: Hát.

Rózsika néni: Azt, hogy, szóval mit?

Laci: Hát, hogy felügyelet kell a szalaghoz, mert különben baleset után fizetni kell, mi meg beszereztünk a mávaúttól egy buszülést azt odatettük a szalag közepéhez, ahonnét a legtöbb látszik belőle, olyan jó busz-sofőrülés, barna műbőrből, nagyon jól néz ki ott, de kéne hozzá egy sofőr is... Érti Rózsika néni?

Rózsika néni: Értem, hogy sofőrülés.

Laci: De valakinek bele kéne ülni, érti Rózsika néni?

Rózsika néni: Persze, hogy valakinek bele kéne ülni az ülésbe, értem...

Laci: Nem érti Rózsika néni, hát nem érti maga, mi a Gézára gondoltunk, a Gézagyerekre, hogy ő pont jó lenne erre, hogy lenne neki így most már állása, rendesen..

Rózsika néni: A Gézára, hogy a Géza legyen... A Géza, az én Gézám??

Laci: Persze, Rózsika néni, szóval a Gézának ez pont jó lenne, mer olyan a német, hogy fizetni csak keveset, tudja, mennyire megfogják a pénzt...

Rózsika néni: Szóval hogy a Géza lenne!

Laci: Persze, Rózsika néni, persze, csak beszélje meg vele, már holnap jöhet is a Banda Lajos, meg a Herda Pityu ott várják reggel a busznál.

Rózsika néni: A Lajos, meg a Pityu, a busznál?

Laci: Persze Rózsika néni, persze, velük jöhet, majd ők elrendezik a Gézát, vigyáznak rá, érti:

Rózsika néni: Értem, persze, hogy értem, Lacikám, Lacikám... *(örül, meg könnyezik is)* ... ez... ezt..., na szólok gyorsan a Gézának *(beszalad a házba)*

4. jelenet

Géza a konyhában ül a sparhelt mellett, a konyha kövezete fekete/szürkésfehér kockás, azt bámulja

Rózsika néni: Kisfiam, kisfiam!

Géza: Csókolom mama, jó napot, hol jártál, boltban megint hoztál párizsit kenyeret, meg tejet, megreggelizünk, én már fölkeltem, fölvettem a nadrágomat, az ingemet, maga nem iszik kávé...

Rózsika néni: Figyelj egy kicsit, most figyelj rám egy kicsit!

Géza: Figyelek mama, figyelek, csak számolom, hogy hány fekete kocka van, meg hány szürke a kövön, de mindig elrontom, hogy hány fekete van, meg szürke, mindig elrontom a számolást.

Rózsika néni: Hagyjad most, hagyd már, az előbb itt volt a Laci....

Géza: Milyen Laci, ismerem a Lacit... Ismerem?

Rózsika néni: A kőfejtőből a Laci, a főnöklaci....

Géza: Ott dolgozik a Laci a kőfejtőben, tudom, a Banda Lajos bácsi is ott dolgozik, meg a Herda Pityu bácsi is ott dolgozik, a kőfejtőben dolgozik a

Laci, tudom.

Rózsika néni: Holnaptól te is mehetsz, azt mondta a Laci, érted kisfiam, azt mondta a Laci, hogy mehetsz te is.

Géza: Jól van, azt mondta a Laci, de mit csináljak én a kőfejtőben? Én nem tudok ott munkát csinálni, maga is tudja, hogy én nem mehetek oda, nekem azt nem szabad, tudja a mama is, hogy nem szabad. *(izgatottan kapdossa a levegőt)* Ki fogja nézni itt a konyhakövet? Ki vigyáz akkor a házra? Kicsoda? Én nem lehetek ott dolgozó, mert én nem tudom ellátni a feladatokat, maga is tudja, hogy én nem mehetek el itthonról, mert bajom lesz, az orvos is megmondta, hogy nekem nem lehet csinálnom munkát, mert bajbe kerülök...

Rózsika néni: Nem olyan munka ez, pont neked való. Van egy szék, olyan, mint a buszsofőröknek.

Géza: Milyen az a szék, hol van az a szék, én nem tudom.

Rózsika néni: Olyan szék, olyan barna műbőrből, mint a buszokban, érted, olyan van a szalag fölött.

Géza: Értem, a szalag fölött van a szék, értem.

Rózsika néni: Neked meg ott kell ülnöd és nézned a szalagon rendesen mennek-e a kövek...

Géza: No, ez az. Pont ettől félek, hogy nem tudom, hogy nem tudom, mikor mennek rendesen, meg hogy mit csinálok, amikor nem mennek rendesen. Nekem nem szabad izgatottnak lenni a doktornő is megmondta nekem Vácon, hogy nem szabad.

Rózsika néni: Ugyanúgy mehetsz munkába, mint a többiek, ahogyan a Banda Lajos bácsi, meg a Herda Pityu bácsi.

Géza: Ahogy a Banda Lajos bácsi, meg a Herda Pityu bácsi.

Rózsika néni: Fizetést kapsz, elővesszük az apád táskáját, azt a válra akasztósat, megvan még a padláson.

Géza: A papa táskáját?

Rózsika néni: Azt, persze. Csomagolok bele enni neked. Minden reggel csomagolok neked vajás kenyeret párizsival, meg egy üveg szódás-szörpöt....

Géza előremered, dőlöngél a felsőtestével

Géza: Megyek végig a Dózsa utcán, a táskával a vállamon, a táskával?

Rózsika néni: Persze, mint amikor még az apád élt, úgy végig.

Géza: Megyek a buszmegállóba, a táska ott van a vállamon a buszmegállóban.

Rózsika néni: Oda hát, oda a buszhoz, a félhatoshoz...

Géza: Ott lesz a Banda Lajos bácsi, meg a Herda Pityu bácsi...

Rózsika néni: Persze, ott fognak várni téged.

Géza: Aztán elmegyünk Szobra a fejtőbe.

Rózsika néni: El hát, ott leszel egész nap, rendesen dolgozol, este meg jössz haza, elmész a Banda Lajos bácsiékkal a kocsmába, aztán hazajössz vacsorázni.

Géza: A pénzt mikor kapom meg, a pénzt?

Rózsika néni: Minden hónap elején, úgy tudom, minden hónap elején megkapod a pénzt.

Géza: Elmegyek dolgozni, a Banda Lajos bácsival, meg a Herda Pityu bácsival?

Rózsika néni: Persze, pont velük.

Géza: Megyek dolgozni, nézem a követ a fejtőben a szalagon? *(meg-megakad a beszédben)* én fogom nézni a követ a fejtőben? azt lehet? azt lehet, hogy én nézzem a követ a fejtőben, azt lehet, én leszek a kőnéző? nem mondják majd, hogy Gézagyerek? Azt mondják, a Kőnéző? Azt mondják, a Géza kőnéző a fejtőben? Hogy Kőnéző Géza, azt mondják. Kőnéző Géza, azt, nem azt, hogy Gézagyerek?

Rózsika néni: Nem azt.

5. jelenet

Másnap reggel, indulás előtt a szobában. Géza a papa képéhez beszél

Megyek lefelé az utcán, papa. Megyek arra lefelé. A kutyák meg ugatnak. Ott van már a Banda Lajos bácsi, meg a Herda Pityu bácsi. Mondom nekik, hogy itt vagyok Lajos bácsi, hogy megyek én is dolgozni. Ahogy a papa is ment dolgozni, úgy. Ahogyan a többi emberek mennek, papa. Mert én nem vagyok hibás, papa. Én nem vagyok hibás. Én ilyen vagyok. Ez nem olyan, mint a betegség, papa. A mama azt mondta, hogy a papa arra várt, hogy majd elmúlik, ahogyan a kanyaró, ahogyan a piros foltok. Hogy egyszer azt mondhatja a papa, hogy a gyerek már nem hibás. De én nem vagyok hibás, papa, én nem, én ilyen vagyok. Megyek lefelé az utcán, ahogy a Lajos bácsi is dolgozni. A kutyák ugatnak, az a dolguk. A mama azt mondta, hogy a papa, úgy csinált, hogy ezt kinövi a gyerek, hogy azt mondta, hogy ne csináljad ezt gyerek, meg azt se csináljad gyerek, én meg nem tudtam nem azt csinálni, amit csináltam, mert én ilyen voltam, hogy azt kellett csinálnom. A papa meg mondta a mamának, hogy ne engedd, hogy olyan pofákat vágjon a gyerek, mintha bolond lenne, ne engedd, hogy azon a hangon röhögjön, mert akkor mindig olyan marad. Mondta a papa a mamának. A mama, meg hogy mit csináljon velem, azt mondta a mama. A papa meg, hogy a mamától vagyok ilyen, hogy még mindig nem nőttem ki. Már nem is vagyok iskolás se és még mindig nem nőttem ki. A papa mondta, hogy a mama miatt van az, mert már nekem meg kellett volna

gyógyulnom, ha a mama nem engedne nekem meg mindent. És a papa kiabált a mamával, hogy ez mindig így marad. Aztán nem szólt senkihez. Nem mondta nekem, hogy gyere Géza, gyere el velem a fejtőbe. Csak elment. Elment a papa a fejtőbe. Minden reggel a fejtőbe. Megyek most papa, megyek le a buszhoz, papa. Én nem vagyok hibás, papa. Én elmentem volna a papával a fejtőbe később is, ha hívott volna a papa. Én elmentem volna, mert én nem vagyok hibás papa. Én ilyen vagyok. Ha nem lennék ilyen, nem én volnék a Géza, akkor nem, papa. Akkor nem az lennék a mamának, aki vagyok, akkor nem. Akkor én más lennék, nem a Géza, papa. Akkor én más....

6. jelenet

Az utcán, Géza megy a buszmegálló felé, ugatnak a kutyák

Géza: No, mit ugattok, mit ugattok az udvarban, vah-vah-vah, vah-vah-van. *(táskáját nekiveri a kerítésnek)* Egész nap ugattok, vah-van-van, egész nap.

Herda: Gyere Géza, mindjárt itt a busz, gyere már!

Géza: Vah-vah-vah, egész nap vah-vah-vah. *(táskájával ütögeti a kerítést)*

Banda: Hagyjad már azokat a kutyákat, gyerek!

Géza: Jóreggelt, jó munkát, jó napot.

Banda, Herda: Szevasz Gézuka, szevasz. *(veregetik a hátát)*

Géza: Lajos bácsi, mit pakolt magának az Ilonka néni, mit pakolt?

Banda: Kenyeret meg tokaszalonnát, pálinkát azt nem tett be, de vettem egy kétdekásat itt a kisboltban, ugye Pityukám! *(meghúzza az üveget, meg a Herda is)* És neked mi van benne?

Géza: Vajaskenyér párizsival, Lajos bácsi, vajás kenyér van párizsival, meg málnaszörp, szódás...

Herda: A szódássörp, az nagyon veszélyes ital, gyerek, az nagyon veszélyes. Kiviszi a meszet az ember csontjaiból, aztán még meg se öregedik, már nincsen csont a testében, aztán összerogy, mint egy kapcarongy.... Olyan lesz, mint egy rakás fos, nem emberfos lesz, hanem fosember...

Géza: *(kikerekedett szemekkel bámul)* Összerogy, összerogy az ember...

Banda: Hülye vagy te Pityu, tiszta hülye vagy, a gyereknek telehordod minden szarral a fejét... Különben meg ne hajolj a pofámba, mert olyan a leheleted, mintha felrobbant volna a gyomrodban egy propánbután palack... *(röhögnek)*

Herda: Tudod mit, a te pofád szaga verődik vissza róla, az verődik, mint a visszhang. *(röhögnek)*

Géza nyomkodja az ujjait, meg a kezeit

Géza: Minden csontom megvan, megvan mindegyik, a kezembe még kettő is van, lent itt, ha az egyiket kimossa a szóda, még akkor is marad egy. Pityu bácsi, egy még ekkor is marad. *(büszkén mondja: gondolat)*

Banda: Hülye a Pityu Gézuka, hülyeember az, olyan a feje, mint egy budi, amibe beleszart a világ...

Megérkezik a busz, ajtó nyílik

Banda: Mi van Karesz, beragadt az asszonyba?

Karesz: Haggyá má Lajos a hülyeségeiddel.

Herda: A francokat, biztos pisáláskor nem találta.

Karesz: Elég szar volt az indulás érted, lement az aksi, föl kellett a Balog Janit vernem, hogy kivegyük az övéből, azért csúsztam egy kicsit, de ha nem szarakodtok, akkor Szobig behozom a késést, nehogy a vonatról lecsússzonak az iskolások.

Herda: Az jó lesz, mert a Laci már a múltkor is lebaszott, hogy ne késsünk el, mert őt fogja kivágni a német, ha nem kezdjük időben a melót.

Banda: A mávaút különben vehetne már egy pár új buszt, egyszer úgy jársz hogy szétesik egy kanyarban, aztán kiskanállal vakarhatják össze az utasokat...

Karcsi: Minket nem vett meg a német, érted, mi a faszból vegyünk új buszt? Abból amit te fizetsz?

Herda: Mondjuk abból, például.

Karesz: Figyelj, már csak kedvezményes utas van, a fele iskolás a másik fele meg nyugdíjas, ingyen utazik...

Banda: Jó van Kareszkám, ne nyomasd mindig ugyanazt, induljunk.

Karesz: Különben meg ti is azzal a régi szalaggal dolgoztok még mindig.

BaNDA: Teljesen jó az még, nem igaz Pityu

Herda: Tiszta, mintha új lenne.

Karesz: Hülyéket mondasz Pityukám, tiszte hülyéket. Mikor vette a fejtő, vagy huszonöt éve biztosan. Hiába van tele a német zsetonnal, szarik új gépet venni, érted, szarik az egészre.

Herda: Viszont, viszont....

Karesz: Mi az, hogy viszont?

Herda: Szóval a Gézát fölvevük kőnézőnek, biztonsági okokból...

Karesz: Ne hülyéskedj, a Gézagyereket!?

Banda: A Gézagyereket, kőnézőnek.

Géza: Jó reggelt Karcsi bácsi, jó napot, jó munkát. *(Géza előretolakodik)*

Karcsi: Szevasz Géza, csak nem melózni mész.

Géza: Dolgozni megyek Karcsi bácsi, itt a táskámban a vajaskenyér.

Karesz: *(mehökkenve)* Az istenit!

Géza: Nekem kell jegy, Karcsi bácsi, még nem kaptam bérletet, most jeggyel kell utaznom, Karcsi bácsi, jeggyel, azt kérek...

Karci: Gyere, Géza elviszlek ingyen, ennyit megtehetek, nem, mégiscsak én vezetem a buszt, nem igaz!

Géza: Van pénzem jegyre, van pénzem, köszönöm Karcsi bácsi.

Banda: Na, menj már beljebb Géza, ne szövegelj állandóan, hallod!
(lökдösi beljebb)

Herda: Idefigyelj Géza! Neked is ilyen széked lesz . *(rábök a Karesz székére)*

Géza: Ilyen székem lesz nekem is, én leszek a sofőr, ilyen székem lesz.

Tudom, mondta a Laci bácsi a mamának, mondta, hogy ilyen székem lesz.

Karesz: De kormány nem lesz.

Géza: Az nem, csak szék lesz.

Karesz: Meg gázpedál se.

Géza: Az se, az se lesz.

Herda: Nem busz az Karesz, nem busz, hanem kőfejtő.

Karesz: Jól van, csak beszélgetek a Gézával.

Herda: Ja, az más, ha beszélgetsz, az egészen más.

7. jelenet

A fejtőben munkakezdés előtt. Szállítószalag, egy bódé, oldalt fejtés,

középen magaslaton a szék

Banda: Főnök itt van a Gézagyerek, elhoztuk

Laci: Szevasz Géza (*megveregeti a vállát*), no örülök, hogy eljöttél!

Géza: Jó reggelt Laci bácsi, Jóreggelt... Minden nagyon jól ment, a busszal jöttünk, a Herda Pityu bácsival, meg a Banda Lajos bácsival együtt...

Laci: Látod ott azt a széket, ott a szalag fölött.

Géza: Látom, Laci bácsi, persze, hogy látom.

Laci: No az lesz a te trónod.

Géza: Az, látom.

Banda: Mint egy király olyan leszel... Érted...

Herda: Tisztára, mint egy király ott fönt.

Laci: Gyere megmutatom, mit kell csinálnod

Odamennek a székhez, közben a két férfi kiabál

Banda: Figyeljél Géza, nagyon figyel.

Herda: Ez a lényeg, Géza, érted ezért vagy itt.

Géza: Megtanulom, Lajos bácsi, megtanulom.

Laci: Szóval, itt van ez a kapcsolóház, látod?

Géza: Látom, Laci bácsi, kapcsolóház.

Laci: Itt ülsz, aztán nézed a szalagot.

Géza: Nézem a szalagot.

Laci: Ha valami gyanúsat látsz, akkor megnyomod a pirosat, látod megáll.

Géza: Látom, látom, nyomom a pirosat, megáll, megáll a pirosra.

Laci: A zölddel meg elindíthatod, érted, érted elindítod, ha jeleznek.

Géza: Értem, megnyomod a pirosat, megáll, megnyomod a zöldet

elindul, megy, indul, ahogy nyomom, mint a tévékapcsoló ki a pirossal.

Laci: Nyomd meg, próbáld ki!

Megnyomja: leáll, elindul, nevet, játszik, leáll, indul stb.

Géza: Piros: ki, zöld: be, piros: ki, zöld: be, ki, be, ki, be, ki, be...

Laci: Jó, elég! *(kezébe veszi a kapcsolót, leállítja a szalagot, aztán visszaadja a Gézának)* Ezután csak akkor, ha valami történik, érted, ha valami nagy kő rázuhanna szalagra, vagy röges lesz az anyag, meg persze akkor aztán a legfontosabb, ha baleset van, érted, ha valaki ráesik a szalagra, érted

Géza: *(bólogat)* Értem, ha valami történik, értem, nagy kő, azt látom, hogy nagy kő, akkor, meg ha baleset.

Banda: Látod Gézuka, semmi gáz, olyan csak mint pisálni, ha kell előkapod a pöcsöd a gatyádból.

Géza: Értem, értem, ezt kell, pirosra ki, be a zöldre, értem, nézem, egész nap nézem, innét a székből, mint egy király, azt mondta a Laci bácsi, mint egy király egész nap. *(Beindul a szalag, elkezdődik a munka)*

8. jelenet

Az utcán a szomszéd kerítésénél, Rózsika néni biciglivel közeledik

Szomszéd nő: Már a boltból jön, látod?

Szomszéd férfi: Kicsoda?

Szomszéd nő: A Rózsika.

Rózsika néni: *(megáll a kerítésnél)* Jó reggelt.

Szomszéd nő: Jó reggelt Rózsikám, már a boltból jössz?

Rózsika néni: Most aztán minden nap kell vásárolnom Marikám,

Szomszéd nő: Tényleg, minden nap? Mért kell minden nap?

Rózsika néni: Mert csomagolni kell a Gézának.

Szomszéd férfi: Tényleg, de minek kell neki csomagolni?

Rózsika néni: Mert a fejtőbe jár Szobra dolgozni...

Szomszéd férfi: Akkor azért láttuk reggel a gyereket Rózsika. Láttuk, hogy ment le az utcán...

Szomszéd nő: Csak nem tudtuk, minek megy, minek olyan korán, meg hová. A táskával ütötte a kerítést, csak úgy vonyítottak a kutyák.

Szomszéd férfi: Az a dolguk, nem?

Rózsika néni: Szóval oda megy, a fejtőbe

Szomszéd nő: Akkor azért keresett tegnap a fejtős Laci!

Rózsika néni: Persze, azért üzengetett nekem.

Szomszéd nő: Akkor mostmár értem teljesen az egészet.

Rózsika néni: Tudom, hogy hibás gyerek, de ő is jó valamire, most mégis lett neki valami munkája...

Szomszéd férfi: Mit talált a Laci a Gézának, mit talált?

Rózsika néni: Ő nézi, hogy a szalagon rendesen mennek-e a kövek.

Szomszéd nő: Tényleg?

Szomszéd férfi: De mért kell azt nézni, minek?

Rózsika néni: Mert a német nem akar fizetni, ha baleset lesz...

Szomszéd férfi: Aha, szóval a német akarta, azt hittem a Laci találta ki, hogy legyen valami a Gézának.

Rózsika néni: Azt mondta a Laci, hogy ha nincs felügyelet, akkor a németnek nem fizet a biztosító, ha baleset van, nem fizet, hanem a németnek kell fizetni a kártérítést.

Szomszéd nő: Szóval azért, a fizetés miatt.

Rózsika nini: Persze, és most ott van a gyerek, ott nézi a szalagot...

Szomszéd asszony: Az jó a Gézának.

Szomszéd férfi: Jó az neki, megtalálta a helyét a Géza. *(nevet)*

Rózsika néni: Most mégiscsak valamire használják, nem?

Szomszéd férfi: Az biztos, most mégis csinál valamit.

Rózsika néni: Ha csak a konyhában ül, semmire nem megy.

Szomszéd nő: Az biztos, akkor semmire.

Rózsika néni: Én meg, mit tudom én, hogy meddig vagyok még, akkor meg mi lesz velem?

Szomszéd férfi: Arra is kell gondolni, az biztos.

Szomszéd asszony: Jó ez így Rózsikám, mégiscsak helye lett a gyerekeknek.

Rózsika néni: Láttam rajta, amikor pakoltam az ebédet, hogy mennyire büszke, nézte az apja képét a vitrinbe, meg motyorászott magába, aztán nekem is felszaladt valami kis könny a szemembe, ahogy ott állt a vitrin előtt és nézte az apja képét, és motyorászott valamit, visszafordultam a konyhába, hogy állhasson ott még, mert nem akartam, hogy én zavarjam el onnét, hogy miattam, ne állhasson ott a vitrin előtt annyit, amennyit akar, de aztán jött, és csillogott szeme... a villany csak úgy szikrázott benne...

Szomszéd férfi: Biztosan jó lesz neki ott...

Szomszéd nő: Az biztos, neki való, az biztos.

Rózsika néni: Tudom mennyire nehéz azoknak érteni, akiknek nincsen ilyen hibás gyerekük, én tudom azt...

Szomszéd férfi: Na jó egyiké hibás, a másiké nem, az úgy van.

Rózsika néni: De sokan nem tudják, mi az.

Szomszéd nő: Mi tudjuk Rózsikám, mi aztán láttuk mit dolgoztál ezért a gyerekéért.

Rózsika néni: Mindegy, milyen, mégiscsak az enyém, nem?

Szomszéd férfi: Az biztos.

Rózsika néni: Mégis az én vérem, meg az apjái.

Szomszéd nő: Persze Rózsikám, mi aztán tudjuk...

Rózsika néni: Na menni kell. Jó, hogy veletek legalább azért tudok egy kicsit beszélni, legalább nektek elmondhatom, meg ti mégiscsak szeretitek a Gézát, mégiscsak...

Szomszéd férfi: Rendes gyerek a Géza, rendes gyerek, Rózsikám, az biztos, az egy rendes gyerek.

Rózsika néni: Na, mostmár tényleg megyek.

Elbúcsúznak, Rózsika néni kimegy, a házaspár marad a színen

Szomszéd nő: Nem tudom...

Szomszéd férfi: Mit?

Szomszéd nő: Hogy mit tud csinálni az a bolondgyerek a fejtőben, mi a francot?

Szomszéd férfi: Nem csinál semmit, csak ül, aztán bámul maga elé, mint otthon is, nézi a köveket, azt csinálja...

Szomszéd nő: Azért nem hiszem, hogy nem lehetett volna olyan iskolába adni, ahol valamire mégiscsak megtanították volna, azt mondják, még a vakokat is megtanítják dolgozni, meg olvasni, meg mindenre, nem hiszem hogy nem lehetett volna valami olyanba beíratni... Még a vakokat is pedig...

Szomszéd férfi: Féltette a gyereket, biztosan a gyereket féltette, hogy mi lesz vele nélküle, egyedül, érted, valami iskolába, messze, mit csinál egyedül...

Szomszéd nő: A pénz féltette azt sajnálta ráköltetni... A pénzt, azt féltette. Inkább itt hagyta, hogy hülye maradjon...

Szomszéd férfi: Hülye is maradt, az biztos, az biztos, hogy tiszta hülye maradt...

Szomszéd nő: Mégis kapott munkát, azt azért mégis.

Szomszéd férfi: Ha kapott, akkor mi van, ha kapott.

Szomszéd nő: Téged meg elküldtek.

Szomszéd férfi: Beszart a fejtő azért, mert beszart.

Szomszéd nő: De nem mondták, hogy gyere vissza, amikor a német megvette. Téged nem hívtak vissza, csak a Bandát, meg a Herdát.

Szomszéd férfi: *(visszafogja magát)* Nem, a Banda is, meg a Herda is fiatalabb nálam, azért.

Szomszéd nő: Most meg kell neki a Géza, még az is kell neki.

Szomszéd férfi: *(kiabál)* Elég, hagyjad!

Szomszéd nő: Most mit kiabálsz, mit kell neked itt kiabálni, mi van, fáj neked az igazság, az fáj neked...

Szomszéd férfi: Fogd be a pofádat, ne mondd, ne mondd tovább, érted, ne mond tovább, mert szétverlek, érted, szétverlek.

Szomszéd nő: Attól nem lesz semmi, hogy üvöltözöl, attól semmi...

Szomszéd férfi: Csak az, hogy szétverlek, az lesz. Nekem az is elég, hogy szétverlek.

Szomszéd nő: Még azt se mered. Mert olyan senki vagy, csak a Gézához mérve látszol, csak a hülyegyerekhez mérve, különben semmi vagy, érted, semmire nem mentél egész életedbe, semmire, csak a Gézához képest voltál valaki, de mostmár az se...

Szomszéd férfi: Mert elvettelek, azért, mert elvettelek téged, azért vagyok ilyen, mert téged vettelek el, azért.

Dulakodás, jelenet zárul

9. jelenet

Dél, a kőfejtőben

Banda: Nézd a gyereket, hogy ül ott.

Herda: Mint egy isten, olyan ott a székből.

Banda: Örül most a gyerek, nagyon örül.

Laci: *(üvölt)* Leállunk, ebéd, leállunk.

Leáll a szalag, a Géza csak ül a székén

Banda: Gyere Géza, eszünk!

Herda: Hallod, gyere már!

A Géza lekászálódik a székből, leülnek a szalag mellé

Géza: Nem volt semmi, de néztem, Lajos bácsi.

Banda: Az a fontos, hogy nézted.

Géza: Jó a szalonna, Lajos bácsi, ízlik a szalonna.

Banda: Az jó. Te mit eszel?

Géza: Vajas kenyeret Lajos bácsi, vajas kenyeret, meg szódásszörpöt.

Herda: Az ártalmas, a szódásszörp.

Banda: Hagyjad már a gyereket Pityu.

Szünet, esznek

Herda: Lenyomjuk a délutánt, aztán mehetünk a kocsmába.

Banda: Az biztos.

Géza: Én is megyek a kocsmába, majd én is.

Banda: Tényleg, te is jössz?!

Géza: Mondta a mama, hogy megyek én is a kocsmába, csak utána

megyek haza.

Herda: Persze, hogy jössz te is, persze.

Banda: Hallottad, hogy a Bacsányi fölkötötte magát?

Herda: Az istenit! Meghalt?

Banda: Kórházban van.

Herda: Begolyózott, vagy mi az isten?

Banda: Azt mondják, hogy az asszony eldugta a pincekulcsot, az meg inni akart, hogy hoz bort, a pincéből, a kulcs meg nem volt sehol, a kulcs.

Herda: És ezért fölkötötte magát, hülye az a Bacsányi, tiszta hülye.

Ahelyett hogy az asszonyt verte volna pofán.

Géza: Hülye Bacsányi, tiszta hülye.

Banda: Azt kellett volna, azt kellett volna pofánbaszni, az asszonyt.

Herda: De hülye, úr isten, de hülye. No nálunk ilyen aztán, mondjuk pincénk sincs.

Banda: Mondjuk, ez azért nagy különbség.

Herda: Ez mondjuk, nagy, de különben, ha lenne, akkor se, érted.

Banda: Értem, de végülis nincs pincéd, nem.

Herda: Nincs, csak azt mondom, hogy ha lenne.

Banda: Ha lenne, de honnét tudjam, mi lenne, ha egyszer nincs, érted?

Herda: Csak úgy elképzelné az ember, ha lenne, akkor se, ilyen akkor se hiszem.

Banda: De szóval én azt nem tudom most elképzelni, mert nincsen, ha nincsen, akkor meg nincsen.

Herda: Na jó, hagyjuk.

Géza (*végig figyelte a párbeszédet*): Fél egy van, Lajos bácsi, Pityu bácsi, indítja a Laci bácsi a szalagot, mindjárt indítja.

Banda: Jól van gyerek, mindjárt, jól van.

Laci: Indulunk!

Beindul a szalag

Géza: Ugye mondtam, hogy fél egy, én tudom, megmondtam.

Banda: Olyan vagy, mint egy óra.

Herda: Az biztos, hogy a Gézához lehet állítani a rádiót, az biztos.

Banda: Hogyhogy a rádiót? Nem értem.

Herda: A híreket.

Banda: Ja, a híreket. *(Szünet)* De mért?

Herda: Nem tudom, csak úgy.

Banda: Ja, az igaz.

Herda: Mi?

Banda: A rádió.

10. jelenet

Kocsma, koraeste. Banda Lajos, Herda Pityu, Géza, Krekács Béla és Vízike, mint néma jelenlévő

Géza: Jól csináltam Lajos bácsi? Jól csináltam, ugye jól csináltam?

Banda: Ahogy kellett Géza, úgy... Pont ahogyan kellett...

Herda: A Géza mostmár rendes ember lett.

Krekács Béla: Hogyhogy rendes?

Herda: Mint mi.

Krekács Béla: Olyan?

Herda: Olyan. Megy melózni reggel.

Géza: Megyek dolgozni, megyek reggel, dolgozni megyek reggel.

Krekács Béla: Éjszakai műszak *(mutogat)*, az is van?

Géza: Reggel megyek, reggel.

Herda: Hagyjad már a gyereket. Te itthon döglesz egész nap.

Krekács Béla: Mennyivel hozol többet, mint a segély, na mennyivel?

Banda: Abból fizetnek neked, hogy én dolgozok.

Krekács Béla: Abból bazmeg, abból aztán a napközit se lehetne befizetni.

Herda: Mit gondolsz miből kapod a segély? Szerinted miből.

Krekács Béla: A tanács adja, érted, a Szabó Béci, az fizeti.

Banda: Különben ilyen hülyét, mint te vagy biztos föl se vennének, még a követ se bírnád nézni. A gúvadt szemeiddel.

Herda: Már reggel tízkor olyanok mint az ablaküveg. Már akkor teleszopod magad.

Krekács Béla: Mért ti mit csináltok, mi a faszt csináltok? Arról mesélj mi volt tegnap este, mi volt akkor?

Banda: Mért, mi volt akkor?

Herda: Nem volt semmi, semmi nem volt, az biztos.

Krekács Béla: Nem volt, ha nem emlékezel, akkor aztán semmi nem volt.

Herda: Mért te ott voltál egyáltalán.

Krekács Béla: Most nem te kérdezted a dolgot, hanem én, az a sorrend.

Ha megmondta, hogy mi volt, akkor majd kérdezhetsz, érted.

Banda: Az a baj, bazmeg, hogy neked van egész nap időd gondolkodni, a segélyből gondolkodhatsz, mi meg dolgozunk, meg a Géza is dolgozik, a fejtőben.

Krekács Béla: A fejtőben, most én azt nem mondtam, hogy nem, csak hogy a Gézának meg lehetne mostmár mondani, hogy mire valók a szerszámok.

Banda: Milyen szerszámok?

Herda: A lapát, vagy mi?

Krekács Béla: Ha már kipisálta magát az ember, érted?

Herda: Ha már kipisálta magát, akkor lapátol, vagy mi?

Krekács Béla: Te Pityu mikor láttad te az asszonyt otthon, most komolyan, hogy ennyire lassan forog az agyad?

Herda: Tegnap.

Krekács Béla: Emlékszel rá, vagy csak azt hiszed.

Herda: Most olyanra nem emlékszik az ember, ami mindig úgy van.

Banda: Szerintem csak hallottad.

Herda: Hogyhogy hallottam?

Banda: Hát, hogy horkol, azt hallottad. Nem, mert sötét volt, nem azért, hanem, mert már nem láttál semmit, érted, még a sötétet se.

Herda: De mi van a szerszámokkal.

Géza: Hogy megtudom mire valók a szerszámok, pedig tudom.

Herda: Látod, a Géza tudja.

Krekács Béla: Hát a Géza az tudja, de te biztosan nem.

Herda: Mit?

Krekács Béla: Na mit gondolsz, mi a faszt, na mit, pont a fasz, azt, hogy mire való. *(Banda röhög)*

Herda: Ja ezt akarod?

Krekács Béla: Hát ezt, csak hogy megérted, hogy ezt. Szóval befizethetnék a Gézát a Vízikéhez. Összedobjuk a pénz, érted, ingyen, érted, összedobjuk pont úgy.

Banda: Az tényleg kellene már a Gézának.

Géza: *(megijed)* Nem szabad nekem nem lehet

Krekács Béla: Dehogy nem Gézuka, lehet azt neked is!

Géza: Mondta a doktornő Vácon, Vácon mondta, hogy nekem még nem szabad...

Banda: Nekem meg tudod, mit mondott, a váci orvos, tudod mit mondott, hogy ne igyak se pálinkát, se bort mert elpatkolok azt mondta...

Géza*(idegesen)*: Azt mondta, azt mondta.

Banda: És tudod mikor mondta, tudod mikor?

Géza: Mikor mondta, mikor?

Banda: Öt éve, öt éve és még semmi bajom.

Krekács Béla: Gézuka, mi van fatököd van neked, menj rá, érted, menj rá
Gézuka...

Géza: Nekem mondta Vácon, mondta, hogy nem szabad...

Herda: Szart se érnek, csak beseprik az ezreseket, azt mondja a Szabó
Jani bácsi, egy tizest adott neki, mikor kivették a fél gyomrát...

Banda: Tizes, az nem semmi a tizes.

Herda: De tudod, mit mondott neki?

Krekács Béla: Na, mit mondott neki?

Herda: Azt mondta neki az orvos, hogy ez kevés, érted, hogy kevés a tíz
neki!

Banda: Az istenit!

Herda: Mire mondta a Jani bácsi, hogy innéttől a gyomra is kevés neki,
mer a felét kipakolták. (*röhögnek*) Kevés, érted, azt mondta a szemét ott
Vácon, hogy kevés...

Banda: Hogy nem ég a pofájuk, nem rohad le belük, úgy szerzik csak a
pénzt, hogy kitarthatják a kezüket, aztán egy mozdulattal elpakolják. Egy
mozdulattal azt, amit fél évig keresett meg az ember. Egy mozdulattal!

Herda: De a körzetis se semmi, kimegy a kötelező oltással, mesélte a
Kóbi Lajos bácsi, hogy kimegy, érted, azzal, ami ingyen van a patikából,
mert jár az öregeknek, aztán azt mondja, hogy külföldről hozatta, érted,
hogy annyira drága, neki is sokba van, és sorba beszéd két ezrest az
öregasszonyoktól, ahol meg ketten vannak, mert az ember is él, ott
négyet, érted, négyet...

Krekács Béla: Még azoknak a jobb akiből az egyik meghalt, mert azok
olcsóbban megússzák, nem igaz?

Géza: Mi nem fizettünk Vácon, nem fizettünk, a mama nem fizetett, mert

nem kellett fizetni, mondta a doktornő, hogy ne fizessen a néni, mert ez ingyen van, ingyen.

Banda: Nagy szerencsétek volt, nagy szerencsétek, mert ha olyat fogtok ki, a gatyátok is rámegegy!

Géza: Mostmár adhatok pénzt, mert keresek, keresek már, majd a hónap elején kapok pénzt én is kapok.

Krekács Béla: Tudod mit, Gézuka, azt kéne a Vízikére fizetned, arra jobban megéri, még a Vízike is jobban megéri...

Géza: Nem lehet Béla bácsi, nem lehet

Banda: Megpróbálhatnád Géza, legalább valamit, a fejtőről is azt gondoltad, hogy nem, ugye arról is azt gondoltad!?

Géza: De ezt nem Lajos bácsi, ezt nem lehet. Na megyek, viszontlátásra, megyek haza hét óra van, majd holnap találkozunk, viszontlátásra, szerbusztok, holnap!

Herda: Szevasz Géza, szevasz, nehogy elkéss reggel, a busz nem vár.

Géza: Tudom Pityu bácsi, nem kések, én nem kések reggel. *(kilép a kocsmából)*

Krekács Béla: Szerintetek, ha valaki így az agyában *(a fejére mutat)*, annak ott se működik?

Banda: Dehogyan is, hát rendesen még gyerekeik is vannak, még a vakoknak is vannak, én már láttam, mikor Vácon voltam a kórházban.

Herda: Mit, hogy a bolondoknak volt gyerekük?

Banda: Azt hát azt, hogy ott bujkáltak a bokrokban, mikor kiszöktek, ilyen nagyfejű férfiak, meg nagyfejű nők, még okádtam is!

Krekács: Okádtál, mér okádtál?

Banda: Olyan volt, annyira láttam, olyan volt, hogy okádnom kellett, ami ott a bokorban ment, olyan volt.

Herda: Rendesen, meztelen?

Banda: Rendesen, meg a szájukba is, érted, a szájukba is. Én meg okádtam az ablak mögött, ahonnan néztem, okádtam a linóra rá.

Krekács Béla: Az isteni, ezt nem gondoltam.

Herda: Mit, hogy okádott a Lajos?

Krekács Béla: Nem, hogy csinálják, azt.

Banda: Pedig csinálják.

Krekács Béla: És a gyerekeik is hülyék lesznek, vagy mi?

Herda: A vakoknak olyan születik, akik látnak, hiába vakok.

Krekács Béla: Akkor a Gézának lehetne normális gyereke.

Herda: Persze.

Krekács Béla: Ezt azért nem gondoltam volna, ezt biztosan nem.

Különben, lehet, hogy én is okosabb vagyok, mint az apám?

Banda: Az lehet, mert az apád baromi hülye volt.

Herda: Annál hülyébbnek lenni, tényleg művészet.

Krekács Béla: Ezt azért nem gondoltam volna, ezt aztán tényleg nem.

11. jelenet

Otthon, a konyhában, késő este

Rózsika néni: Kifáradtál kisfiam?

Géza: Nagyon néztem, mama, nagyon néztem, a követ... Így *(mutatja)* így néztem a követ, minden kődarabot, olyan szürke követ fejtenek ott, világosszürke kő a szalagon, azt néztem, nagyon néztem, nehogy valami történjen, annyira néztem.

Rózsika néni: De nem volt semmi, remélem nem volt!?

Géza: Semmi nem volt, mama, mert én néztem, és ha lett volna valami, megnyomom a piros gombot, ha lett volna valami, de nem volt.

Rózsika néni: A Lajos bácsi ott volt?

Géza: Ott volt, mama.

Rózsika néni: És a Pityu bácsi is ott volt?

Géza: Ott volt mama.

Rózsika néni: Megetted a kenyeret?

Géza: Megettem mama. A Lajos bácsi meg tokaszalonnát hozott.

Rózsika néni: Tokaszalonnát?

Géza: Azt hozott.

Rózsika néni: Itt van a vacsora. *(tányért tesz az asztalra)*

Géza: *(kanalaz)* Köszönöm mama, a vacsorát, köszönöm.

Rózsika néni: Egyél kisfiam, most biztosan jobban esik ilyen nagy munka után, biztosan éhes vagy...

Géza: Jobb most mama, jobb most, mert én nagyon néztem.... A Lajos bácsi is mondta, hogy nagyon jól néztem, nagyon jól...

12. jelenet

Reggel, Géza a táskát lengetve megy az utcán, kutyacsaholás

Géza: Mit ugattok már megint, mit ugattok, vah-vah, mi? Egész nap itt ugattok, vah-vah, ugattok, de hülyék vagytok, de nagyon hülyék vagytok, vah-vah.

Szomszéd férfi: Megint méysz, Géza?

Géza: Minden nap, Jani bácsi, most már minden nap menni fogok...

Szomszéd férfi: Jó ott, gyerek, jó ott neked?

Géza: Én nézem a köveket, a szalagon, ott nézem, hogy ne legyen baj,

Jani bácsi, ott nézem egész nap, tudom, hogy kell. Van nálam egy piros gomb, van nálam, meg egy zöld is Jani bácsi.

Szomszéd férfi: Szóval nálad vannak a gombok, gyerek?

Géza: Nálam Jani bácsi, kikapcsolom, amikor kell, kikapcsolom, ha baj van, ki.

Banda: Szaladj már Géza, mit vánszorogsz mint egy vakegér, itt a busz...

Géza: Ott vagyok most már, ott vagyok, csak a Jani bácsival beszélgettem.

Banda: Na, már azt hittük, nem érsz ide időre.

Géza: Időben vagyok Lajos bácsi, pontosan időben, a Karcsi bácsi késik, megint késik a Karcsi bácsi?

Herda: Késik, mert szar a busz, azért késik

Géza: Mi van a táskában Lajos bácsi, különben?

Banda: Mi a szar lenne, tokalja szalonna, meg kenyér, a kétdekás meg a kisboltból, neked?

Géza: Vajaskenyér párizsival, meg egy üveg málnaszörp Lajos bácsi...

Herda: Az jó, csak vigyáz ki ne mossa belőled a meszet...

Banda: Azt hittem egyszer kimondod, aztán elfelejtetted ezt a meszet.

Herda: Nem felejttem, mert ez pont így van.

Banda: Utálom, ha így a pofámba beszélsz, egyszerűen utálom, mert olyan, mintha permeteznének, teleköpöd a pofámat, nyállal. Egyszer még lerohad az arcomról a bőr.

Géza: Lajos bácsi, hallom jön a Karcsi bácsi, hallom, hogy jön a busz.

Begördül a busz, ajtó nyílik

Banda: Már megint mi a fasz volt, Kareszkám, az aksit tegnap már kicserélted!

Karesz: Jó csak este vissza kellett adnom a Balog Janinak, hogy tudjon

éjszaka menni, most meg reggel megint vissza kellett kérnem, azt hittem beszarok alatta, tiszta ólom az egész, tiszta ólom.

Géza: Jó reggelt Karcsi bácsi, behozzuk a késést Szobig, nehogy lekéssék a csatlakozást a tanulók, Karcsi bácsi, nehogy lekéssék.

Karcsi: Jól van gyerek, van már bérleted?

Géza: Ez természetes Karcsi bácsi, ez természetes, tegnap a Laci bácsitól kaptam, hogy jöhessek minden nap, hogy jöhessek.

Karcsi: Na csukom az ajtót, húzd be a hátad Pityu!

Csukódik az ajtó, felbőg a busz, és elindul

13. jelenet

Rózsika néni biciklivel teker a szomszédék kerítése mellett

Szomszéd férfi: No, elment a gyerek Rózsika.

Rózsika néni: El, már elment. *(ugatnak a kutyák)* Mit vonyítanak már azok a dögök annyira, ahányszor erre megyek.

Szomszéd nő: Csörög a sárhányó Rózsikám, azért, mert csörög a sárhányó.

Rózsika néni: Már tudhatnák, hogy csörög a sárhányó, mindig is csörgött, nem igaz?

Szomszéd férfi: Az a dolguk, hogy ugassanak, ez van rájuk bízva.

Rózsika néni: Az biztos, az már biztos.

Szomszéd nő: Különben mennyit keres a Géza?

Rózsika néni: Még nem tudjuk, de kell a németnek, a biztosítás miatt, úgyhogy keres.

Szomszéd férfi: De mégis mennyit lehet?

Rózsika néni: Nem tudom, táéynleg nem tudom *(Elindul a biciklivel)*

Szomszéd férfi: Nem sokat kaphat, ezért aztán nem sokat.

Szomszéd nő: De kap valamit, az biztos, kap valamit.

Szomszéd férfi: Én is azt mondom, hogy kap, csak hogy nem sokat.

Szomszéd nő: Fő hogy kap, olyan munkája van, amiért kap valami.

Szomszéd férfi: Most mit mondasz ugyanazt, mit akarsz most ezzel, kap és kész, ha kap.

Szomszéd nő: Azt pont azt akarom.

Szomszéd férfi: Mennyit mentem utána, hogy fölvegyenek, mennyit, mit nyírsz most te is, minek nyírsz, amikor mentem után, de ötven fölött nem kellesz, érted, nem kellesz ötven fölött, a németnek se kellesz ötven fölött, nem kellesz.

Szomszéd nő: Csak a bolond gyerek kellett neki, az kellett.

14. jelenet

A szalagnál délelőtt, a munkások késve érkeznek

Laci: Nekem mindegy, mikor jöttök, de a német lerepíti a tökötet, ha megtudja, hogy minden nap negyedórával később indulunk, értitek, az kiszámolja, hogy mennyi, olyan az agya, mint egy számológép, csak nem kattog.

Banda: Jól van, Lacikám, nem tehetünk róla, az a kurva busz, érted!

Laci: Én értem, de a német nem fogja, mert a német leszarja a buszt, a németnek az kell, hogy a nyolc óra kilegyen, vagy inkább több.

Herda: A fasznak kellett pont ennek a németnek eladni, mi a fasznak.

Laci: Azért bazmeg, azért, mert neki volt csak pénze, érted, csak neki. Ha neki nem kell, akkor vége az egésznek, kampó, ennyi.

Banda: Jól van Lacikám, én értem, de egyszerűen, ez semmi ennek a

németnek, ez a bánya, ez semmi, nem tudja, hogy ebből épült az em
hetes, azt nem tudja.

Herda: Meg a kettős metró!

Banda: A kettős metró?

Herda: Persze, a kettős metró.

Banda: Az is?

Herda: Persze, hogy az is.

Banda: Szóval a németnek az is mindegy, érted, neki mindegy, nem igaz
bármeg, hogy ebből épült föl az ország, ebből a kőből, most meg semmire
se jó, meg senkinek se kell itthon, ezt nem értem, a németnek mért éri
meg jobban, mint nekünk, érted, ezt nem értem, egyszerűen.

Herda: Ez biztos így van, ahogy a Lajos mondja.

Laci: Senkinek nem kellett.

Banda: Hát ez az, de mért nem kellett, ezt nem értem.

Laci: Mert senkinek nem volt pénze, csak neki, hogy neki minek, meg
mennyire éri meg, nem tudom, de megéri, az biztos, érted, itt vannak ezek
az új útépitések, érted...

Herda: Na jó kőfesz a német pofájába, menjünk indítsuk!

Banda: Na jó, menjünk, menjél a helyedre Géza, mert mindjárt indítjuk...

Géza: *(felmegy a székhez)* Indítás figyelem, figyelek, indítson Laci bácsi,
gyerünk. *(vezényel)*

Herda: Olyan vagy, mint egy isten... Géza, ahogy ott ülsz.

Banda: Az, tiszta isten, mint egy festményen, ahogy a felhőkből les.

Herda: Ezt nem gondoltad volna egy hete még, ezt aztán nem, ugye...

Géza: Olyan vagyok, olyan, mint az isten, olyan, mint a jézus, olyan,
szent péter, én vagyok az irányító, itt van a kezemben a gomb, itt van a
kezemben, piros indít, zöld állít, piros, zöld, piros, zöld...

Laci: Akár egy isten, te indítod, te állítod meg.

Géza: Én, Laci bácsi, mint egy isten.

Laci: Persze csak, ha történik valami, érted, Géza, csak ha történik valami...

Géza: Tudom Laci bácsi, tudom ezt csinálni, ha baj van akkor, csak akkor, ha baj van, Laci bácsi.

(A buszozás és a szalaghoz állás megismétlődik néhányszor párbeszéd nélkül, jelzésszerűen, csak abban az esetben, ha ez mozgással lendületesen, stílustörés nélkül megoldható, ellenkező esetben minimális helyet kapjon a némajelenet vagy maradjon el)

15. jelenet

Otthon, Géza éppen érkezik, anya a konyhában

Géza: Itthon vagyok, mama, itthon.

Rózsika néni: Látom kisfiam, látom. Na, máma történt valami?

Géza: Semmi, megint semmi, minden nap csak ülök ott a székből, és soha nem történik semmi. Soha...

Rózsika néni: Addig jó, amíg nincsen baleset, addig jó, nem igaz?

Géza: De nem jó, mert nem történik semmi, semmi, semmi nem történik

Rózsika néni: Még szerencse, még jó, hogy nem történik...

Géza: De akkor minek vagyok ott, ha nem történik semmi, akkor minek ülök ott, minek a kezemben azok a gombok, mama, minek nekem az a gomb a kezemben?

Rózsika néni: Ez a munkád, azért vagy ott, ezért fizetnek, hogy ott üljél, azért, hogy ha történik valami, akkor megállítsad a szalagot, mondta a Laci bácsi, hogy te azért vagy ott, mondta neked is a Laci bácsi, hogy azért van a kezében a kapcsoló, hogy megnyomjad, ha valami történik.

Géza: De nem történik semmi, mama, nem történik semmi, nem kell megállítani a szalagot, nekem soha nem kell megállítani, már fél éve vagyok a fejtőben és nem kell megállítanom a szalagot. Én azt hittem, hogy meg kell állítanom a szalagot. Én azt hittem hogy történik valami és én fogom a gombot és megnyomom pirosat, amit meg kell nyomni azt megnyomom, a pirosat. A szalag meg pont amikor nyomom (mutatja a nyomást, játssza), akkor pont megáll, kövek rándulnak egyet, ahogy a buszon, mikor a Karcsi bácsi fékez, ahogyan a buszon az emberek, mikor a Karcsi bácsi. Minek vagyok ott, ha nem áll meg, minek nekem a kezemben a gombok, minek, ha soha nem...

Rózsika néni: De neked kell figyelned, hogy nem történik-e valami, érted, és te csak azért nem állítottad meg, mert nem történt semmi, csak azért nem. A Laci bácsi, ne félj, a Laci bácsi tudja, hogy te tudod, mit kell csinálni, a Laci bácsi tudja, hogy te rögtön megállítod a szalagot, ha kell, te akkor rögtön...

Géza: Hiába tudja a Laci bácsi, mert nem történik semmi, és én nem állítom meg a szalagot, csak nézek. Így nézek (*mutatja*), ahogy a konyhakövet, reggel is nézek és ebéd után is nézek, mindig csak nézek.

Rózsika néni: Mért más mit csinál, más se csinál semmit, csak egész nap ugyanazt...

Géza: De én semmit nem, én nem nyomom meg a gombot, én azt nem csinálhatom, hogy megnyomom. Minek nekem akkor az a gomb, akkor minek nekem, ha nem állíthatom meg a szalagot. Az nem munka, hogy nézek reggeltől estig nézek, az nem munka, mert nem csinálok semmit.

Géza fölkel és meg kifelé

Rózsika néni: Hova mész?

Géza: Lemegyek a kocsmába a Lajos bácsiék még ott vannak.

Rózsika néni: Minek mennél ilyen későn vacsora után, minek mennél, még soha nem mentél ilyen későn...

Géza: Mit csináljak itthon a tévében sincsen semmi, nem megy benne semmi a tévében... Inkább lemegyek hozzájuk, lemegyek a Lajos bácsiékhoz...

Rózsika néni: Lefekhetsz most időben, hogy kipihend magadat, aludhatsz egy jó nagyot...

Géza: Nem csinállok egész nap semmit, csak ülök és nem csinállok semmit, mit pihenjek ki, ha nem csinállok semmit...

Csapja az ajtót elmege

16. jelenet

Kocsma, a szokásos csapat, mindenki már elég részeg, amikor Géza benyit

Karesz (*beszól az ajtón*): Lajoskám az asszony üzent, hogy haza kéne menned, mert valamit meg kell szögezni, a disznó kirúgta az ól oldalát, vagy mi az isten...

Banda Az asszony nekem ne üzengessen, az ne, mert akkor biztosan nem megyek haza, az biztos. (*kis szünet*) Különben meg szögelje vissza a malac, hát nem az rúgta ki, mi közöm az egészhez....

Krekács Béla: Hazamész Lajoskám, beszögezed az ólat, aztán ágybavágod az asszonyt, mért nem jó ez neked, mér nem...

Banda: Menj haza te, ne baszogass itt magad helyett, menj haza te. Majd mi lesünk az ablakon...

Herda: Lajoskám, sötétben minden asszony fekete, nem igaz? (*röhögés*)

Banda: Csak a tiéd feketébb, mert a lába olyan szőrös, mint a Sanyi bácsi seggelyuka...

Herda: Különben mindegy mit csinálunk, reggelre én már semmire nem emlékszem, azt most tényleg nem tudom, hogy mikor voltam az asszonnyal együtt.

Krekács Béla: Mért voltál?

Herda: Valamikor biztos valamikor, de nem tudom mikor, azt most biztosan nem tudom.

Banda: Még az a szerencse.

Herda: Mi a szerencse?

Banda: Hogy nem emlékszel, az.

Herda: Mért szerencse az, ha nem emlékszik az ember?

Banda: Mert elfelejti, hogy mi történt vele, nem.

Herda: De az mért jó, hogy elfelejti?

Banda: Mert nem emlékszik rá, érted, ezért érdemes élni, érted, hogy elfelejtsük, mi történt.

Krekács Béla: Inni meg azért kell, hogy ne unatkozzunk felejtés közben...

Érted, hogy elteljen az idő, azért.

Herda: De mit mondott a Lajos, mit akart az asszonnyal, a Lajos, most nem emlékszem, mit is?

Nyílik az ajtó, benyit Géza

Krekács Béla: FigyeljeteK, itt van a Géza.

Géza: Jó estét Lajos bácsi, jó estét Pityu bácsi, lejöttem megint lejöttem.

Banda: Jól van Géza, ha lejöttél, akkor lejöttél. Iszol egy kis szörpöt, ha már itt vagy.

Herda: Csak nehogy szénsavasat, mert kiviszi belőled a csontot, aztán összerogysz, mint a fos. *(Röhögnek)*

Géza: Nem kérek Lajos bácsi, nem kérek, csak lejöttem, lejöttem, Lajos bácsi.

Banda: Gyere már beljebb, gyere mit állsz ott ilyen lebeszott fejjel, mi a franc van veled.

Géza nem szól, csak áll

Herda: Baja van a gyereknek, nem látod, valami baja van neki.

Géza: Nem megyek holnap, nem megyek el dolgozni holnap, nem akarok, mert nem munka, amit csinálok, én nem fogok dolgozni....

Banda: Mi a jó isten van veled Géza, ittál valamit, vagy...

Krekács Béla: Elkapta a Vízike, elkapta a Gézát!

Herda: Fog be a pofád, bazmeg Béla fogjad be, mert kiverem a fogaidat.

Banda: Mi van gyerek, no mondjad, mi van már?

Géza: Nem megyek dolgozni, én nem, viszont látásra, nem megyek... *(föl akar állni, a Herda visszarántja)*

Herda: Most mit ugatsz itt össze-vissza, mi a fasz bajod van, nem tetszünk neked vagy mi a fasz van, akkor...

Banda: Na ne baszogasd már a gyereket, ne baszogasd. Látod, hogy valami baja van, látod! Ez nem az asszony, azzal azt csinálsz amit akarsz, érted, ez nem az asszony...

Géza: Nem megyek Pityu bácsi, Lajos bácsi nem megyek, holnap nem megyek dolgozni.

Banda: Ne csináld ezt, Géza, ne csináld, mi baj van, mondjad akkor mi baj van?

Géza: Ez nem munka Lajos bácsi, ez nem munka, amit csinálok!

Banda: Dehogynem, pont megvan. hogy mit kell csinálnod, pont megvan.

Géza: Semmit nem csinálok, semmit, csak ülök és nézem a követ, de nem csinálok semmit....

Banda: Hát éppen azt csinálod, hogy ülsz és nézed a követ.

Herda: Ez pont ilyen munka, hogy ülsz és nézed a követ...

Géza: De én nem csinállok semmit, csak ülök és nem csinállok semmit reggeltől estig nem csinállok. Ott van a piros, meg a zöld gomb és nem csinállok semmit, nem nyomom meg, mert nem történik semmi. Ülök és nézem a követ...

Banda: Hát az a munka, hogy üljél ott és nézd a követ.

Géza: De ha nem kell megnyomnom sohase, akkor minek ülök ott, akkor minek nézem a követ, ha soha nem kell megnyomnom, akkor nekem ott nincs munkám, mert soha nem kell megnyomnom a gombot, soha.

Banda: Figyelj Géza, te olyan vagy mint az isten, nem mondtam neked, te pont olyan vagy, érted, de nem nyomogathatod össze-vissza.

Herda: Azért nem nyomogathatod össze-vissza, pont azért.

Géza: Soha nem nyomhatom meg, hiába van a kezemben, soha. Ez nem munka, ezt nem kell csinálni, itt nincsen mit csinálni, csak ülök és nézem a köveket, lesem egész nap a szürke köveket. Összefolyik a fekete szalaggal, hogy azt játszom, mikor bukkan elő a kövek alól a szalag, reggeltől estig azt játszom, hogy mikor magasabbak a kupacok, mikor alacsonyabbak, csak ezt nézem, hogy mikor látszik a fekete szalag, mikor látszik ki a kövek alól, de nem állítom meg soha, mert nem történik semmi, ez nem munka, én csak ülök, lesek és nem csinállok semmit...

Banda: Ide figyel Géza, most jó lenne, ha meg kéne nyomnod, most az jó lenne neked?

Géza: Azért vagyok odaültetve, Lajos bácsi, hogy megnyomjam azért.

Banda: Ide figyelj Géza, ide figyelj, most az jó volna neked, ha meg kéne nyomnod, mert én ott heverek véresen a szalagon, rajta a köveken, az jó lenne neked?

Géza: De azért vagyok ott, ha van valami én megnyomjam, azért vagyok ott, Lajos bácsi, azért!

Banda: Nem érted, Géza, nem érted? Az jó volna naked, ha én megsérülnék, vagy a Herda Pityu megsérülne, az jó volna, akkor örülnél, mert végre megnyomhatod, akkor neked jó volna?

Géza: Azt nem, Lajos bácsi, azt nem akarom, azt én nem akarom, csak megnyomni.

Banda: Látod, Géza, látod, eddig nem értetted az egészet, hogy éppen azért vagy ott, hogy ne kelljen megnyomni!

Herda: Érted gyerek, érted, ha meg kell nyomni, akkor valami nagy gáz van, érted, akkor valakinek vége...

Krekács Bála: Halál, Géza, az a halál!

Géza: De Lajos bácsi, ha nem ülök ott, akkor sincsen semmi, ha nincs ott senki, akkor se történik semmi, akkor se, mert nem kell megnyomni, soha nem kell megnyomni. Akkor is az van, ha nincs ott senki, ami van, akkor sincsen semmi.

Herda: Ide figyelj, Géza, arra gondoltál, hogy mi van akkor, ha mégis van valami baj?

Géza: De semmi baj nem volt, nem volt semmi baj, éppen ez a baj, hogy semmi nem volt, mert nem történt semmi, és én nem nyomtam meg a gombot, és ha nem vagyok ott, akkor, sincsen más, mint ami most van, pedig én ott ültem.

Herda: Nem érti a gyerek, nem érti, az isten faszát!

Krekács Béla: Halál, halál kell a gyerekeknek, halál!

Herda: Fogd már be a pofádat Béla! Lajoskám mondjad el neki, mert nem érti, nem érti a gyerek!

Krekács Béla: Vér kel a gyerekeknek, vér!

Herda: Kuss, mert kirúgom a fogaidat!

Banda: Ide figyelj, Géza, ha én véletlenül ráesek a szalagra, látod a szalagot, most látod? *(Banda eljátssza pl. a kocsmaasztallal, mintha szalag volna)*

Géza: *(kimered)* Látom, Lajos bácsi, látom!

Banda: Látod, hogy megbotlok egy kövön és ráesek a szalagra, és a szalag elkezd engem is cipelni, érted, ott a szemed előtt, ott rángat el a szalag...

Géza: Akkor énnekem, akkor kell megnyomnom a pirosat, akkor megnyomom!

Banda: Érted már, ha meglátsz akkor megnyomod a pirosat, és megáll a szalag, érted, nekem meg semmi bajom nem lesz, érted semmi.

Géza: De nem kellett megnyomnom, Lajos bácsi, nem kellett, és hiába vagyok ott, ha nem kell.

Herda: De ha egyszer kell, érted, ha egyszer, akkor életet menthetsz!

Banda: Érted, Géza, a te kezében van az én életem, meg a Pityué is, érted! Ha ráesek és senki nem állítja meg akkor nekem végem. Érted: életet menthetsz...

Géza: Életet, én életet mentek, tudom, Lajos bácsi, életet...

Krekács Béla: Életmentő vagy, Géza, életmentő!

Banda: Azért maradok meg, mert te megnyomod a piros gombot, érted?

Herda: Hagyjad már, érti, nem látod, érti.

Banda: Hagy mondjam már, mit pofázol mindenbe bele, amikor én mondom.

Herda: Csak azt mondom, hogy érti már.

Banda: Persze, hogy érti, mert megmondtam neki, azért érti.

Herda: Én is azt mondom, hogy megmondtad.

Banda: Jó, de ne mondjad, mert idegesít.

Krekács Béla: Halál kell a Gézának, halál kell neki!

Banda: (Krekácsnak) Igyál bazd meg, ne ugass!

Géza: Értem, értem...

Banda: Látod, hogy érti?

Herda: Én is azt mondom csak, hogy érti.

Géza: Akkor holnap a busznál, Lajos bácsi!

Banda: Jól van Géza, akkor holnap. (Géza kimegy)

Banda: (hirtelen megrázkódik) Mi a fasz van má itt az asztal alatt (benéz). az nem az üveg, bazd meg, az nem az üveg. Mi a faszt csinálsz az asztal alatt... Itt van a Vízike az asztal alatt

Krekács Béla: Ott van a Vízike, az asztal alatt!

Herda: Mikor csúszott be?

Krekács Béla: Nem tudom.

Herda: Mára még itt volt?

Krekács Béla: Nem tudom.

Herda: Akkor biztos még tegnap...

Banda: Vidd el onnan a pofád (*rúg*), mer a szádba hugyozok...

Krekács Béla: Mi van kukacra bukott a bálna?

Vízike kászálódik elő

Vízike: Még mindig itt vagyok?

Krekács Béla: Mér mit gondoltál, Amerikában?

Vízike: Azóta itt van a poharam?

Herda: Itt, a pohár is itt, ez egy ilyen jó hely.

Krekács Béla: Mindig oda kell tenni, mert elfelejti az ember, hogy hol van, különben.

Vízike: Elfelejti, akkor mi van?

Herda: De oda tesszük, pont oda, ahol volt, akkor meglesz, ha odatesszük.

Vízike: De mi van, ha nem tudjuk, hogy odatettük.

Krekács Béla: Akkor meghalunk, akkor már meghaltunk, ha nem tudjuk, vagy már előtte, vagy közbe, de akkor meghalunk.

Banda: Mit nézel Pityu, mit nézel a falon, mi van ott?

Krekács Béla: Átlát a falon a Pityu, tisztára átlát.

Herda: Csak eszembe jutott a Géza, hogy milyen szar neki, csak nézi a követ reggeltől estig nézi... Mi a jó a Gézának, neki mi a jó, nem tudom, minek van a Géza, nem tudom, minek él, ha nem jó neki semmi, neki semmi jó nincsen a Gézának.

Banda: Egy százas a Gézára Pityukám, told meg te is a Gézának...

Vízike: Én is kellek hozzá, mi, én is!

Herda: Neked gyűjtünk, bazd meg, pont neked.

Krekács Béla: Egy százast én is teszek rá...

Banda: Háromszáz (*beszól az asztal alá*), háromszáz a Gézára!

Herda: Már nincs ott Lajos.

Banda: Hol van akkor, hol van?

Krekács Béla: Itt, pont itt előtted!

Banda: Jól van nem láttam, az előbb még ott volt, még az előbb. Szóval három.

Vízike: Tedd csak a markomba. Tedd csak ide Lalikám. Elég a három a Gézára, az pont elég. Holnap meglesz, tedd csak ide Lalikám...

Banda: Csak utána

Vízike: Mit szivatsz Lalikám, minek szivatsz.

Banda: Nehogy úgy leszopd megad, hogy elfelejtsd, mit kell csinálnod, nehogy úgy legyen, holnap érted, a kocsmából...

Krekács Béla: Azt megnézném, a Gézát, hogy mit csinál, azt megnézném.

Meg, hogy mekkora van neki, azt megnézném.

Banda: Gyere Pityu, menjünk.

A Banda és a Herda mennek hazafelé

Herda: Mit ugatnak ezek a kurva kutyák, mit ugatnak egész nap.

Banda: Az a dolguk, érted, azt kell csinálniuk.

Herda: De szar lehet kutyának lenni, de nagyon szar lehet.

Banda: Mért lenne szar, csak ugatni kell egész nap, érted, ugatsz aztán kész, az a dolguk, hogy ugassanak.

Herda: De szétmegy a fejem tőlük teljesen szétmegy a fejem. Nézd a járdát, nézzed, látod?

Banda: Mit látok, mit látok, hát persze, hogy látok.

Herda: Nem úgy, hogy látsz, hanem, hogy a járdát, látod-e, a járdát.

Banda: Persze, hogy látom, mér ne látnám.

Herda: De úgy, érted, ahogy megyünk, érted, ahogy a kövek a szalagon, érted, hogy amikor lép az ember, olyan, ahogy a kövek a szalagon...

Banda: Aha, ja, pont olyan, olyan pontosan.

Herda: Milyen?

Banda: Mint a kövek a szalagon, olyan.

Herda: Milyen kövek?

Banda: Nem tudom.

MÁSODIK RÉSZ

1. jelenet

Hajnal, a szobában, az óra nem csörög, az anya előbb lenyomja

Rózsika néni: Keljél Géza, mindjárt öt van, keljél!

Géza: Nem hallottam, hogy csörgött, nem csörgött, nem hallottam, akkor kelek, amikor csörög, veszem a nadrágom, a zoknit, a cipőt, megyek a konyhába, reggeli, csomag a táskába, mit viszek ma mama, mit viszek, mama azt mondja vajaskenyeret viszek, vajaskenyeret, mondom én a mamának, igen vajaskenyeret, és párizsit kapok bele, mama, párizsi is lesz benne, igen párizsi is lesz benne... Nem csörgött, nem hallottam, hogy csörgött, amíg nem csörög, addig én alszom éppen addig, addig vagyok az ágyban, azután vagyok ébren, én vagy ébren vagyok, vagy alszom, amikor csörög, nem kérdezek semmit, nem mondom, hogy nekem most mást kell csinálni, amikor csörög én felkelek, amikor még nem csörög, akkor én alszok, az ágyban, nem mondom miért nem vagyok ébren, amikor alszom, és nem mondom miért nem alszom, amikor ébren kell lennem, én ilyet nem kérdezek, hogy ez legyen vagy az legyen, mert tudom, hogy ennek vagy annak kell lennie, amikor megszólal az óra, de most nem csörgött, nem hallottam, hogy csörgött, ilyenkor mit csináljak, maradj a ágyban, vagy fölkeljek, nem csörgött...

Rózsika néni: Előbb ébredtem, lenyomtam a gombot.

Géza A mama lenyomta?

Rózsika néni: Le

Géza: A csörgőnek a gombját a mama lenyomta

Rózsika néni: Lenyomtam,, hogy majd én keltelek...

Géza: De a mama nem csörög.

Rózsika néni: Nem.

Géza: A mama nem, csak az óra csörög, de most nem csörög nem csörög, az óra most nem csörög...

Az asszony a csörgőre állítja az órát

Géza: Ez az, most csörög, most ébredés van, én azt tudom, hogy most ébredés van, én azt tudom.

Rózsika néni: Keljél kisfiam, csinálom a reggelit, öltözzél föl, kimegyek a konyhába.

Géza: Igen mama, igen. *(Öltözik, kislámpa mellett)*

Rózsika néni: Milyen sötét van, mennyire sötét, pedig már itt a tavasz.

2. jelenet

Hajnali utca, Géza munkába megy

Szomszéd férfi: Mész a fejtőbe, Gézuka?

Géza: Megyek Jani bácsi, kell mennem, nehogy a Lajos bácsinak baja legyen, meg a Herda Pityu bácsinak.

Szomszéd férfi: Menjél csak Géza, vigyázni kell a dolgokra, nem igaz?

Géza: Vigyázni kell, nagyon vigyázni kell. Én vigyázok a szalagra, én nézem a köveket, hogy rendesen mennek-e a szalagon, aztán, ha a Banda

Lajos bácsi ráesik, leállítom, hogy ne legyen baja a Lajos bácsinak...

Herda: *(kiabál)* Siess Gézuka, nehogy lekéssd a buszt...

Géza: Marha hülye kutyái vannak Jani bácsi, marha hülye ugató kutyái vannak.

Szomszéd férfi: Valakinek vigyázni kell a házra, érted! Ha valaki be akar jönni, érted?

Géza: Értem, vigyázni kell, nem félek tőlük, de marha hülye kutyák, nem félek, meg vannak kötve, vah-vah, hülye aki ezt csinálja egész nap torka szakadtából, de nagyon hülye vah, vah. *(a buszmegállóhoz közelít)*

Herda: Gyere Géza, gyere gyerek!

Géza: Itt jövök már csak néztem a kutyákat, hogy mennyit ugatnak, azt néztem, vah-vah, mennyit. *(Odaér)*

Banda: Látod milyen jó, hogy itt vagy, látod milyen jó.

Géza: Jó, hogy itt vagyok, már várt a Lajos bácsi, jó hogy itt vagyok, meg a Pityu bácsi is várt.

Banda: Mit hoztál uzsonnára *(megveregeti a Géza hátát, a Géza, egy kicsit meghökkenve néz, aztán mosolyog)*

Géza: Vajas kenyeret párizsival.

Banda: Az jó, az nagyon jó.

Géza: Lajos bácsinak mit pakolt az Ilonka néni?

Banda: Tokaszalonnát, meg kenyeret.

Géza: Az jó Lajos bácsi, az nagyon jó. *(szünet után)* A Lajos bácsi mindig ugyanazt eszik, mindig?

Banda: Mindig.

Géza: Mért eszik mindig ugyanazt a Lajos bácsi?

Banda: Nem tudom Géza, nem tudom mért.

Herda: Na jön a Karezs! *(Buszhang, érkezés)*

3. jelenet

Délután, haza a buszon

Herda: Király volt a Géza máma, de király volt.

Banda: Isten, mint az isten olyan.

Géza: Király, isten, király, az voltam máma, az voltam Lajos bácsi, az voltam.

Banda: Ahogy otthon a kutya, érted!

Géza: Értem a kutya, ahogy a kutya, mi van vele, a kutyával?

Banda: Ha nem lenne, érted, mindent elszajréznának, semmink nem maradna... érted, mint ahogyan azok is, ott vigyáznak mindenre egész nap, meg éjszaka is, érted?

Géza: Mint a kutyák, azok is istenek, a kutyák, azt mondják egész nap vah, vah, meg éjszaka is vah-vah.

Herda: Azt hát, azt mondják egész nap, mert az a dolguk, hogy azt mondják.

Géza: Ahogy én is nézem a szalagot egész nap, úgy mondják vah,vah, ahogyan én a szalagot, királyok, istenek, kutyaistenek...

Herda: Hagyjad már gyerek, hagyjad már, érted, te azt jól, nem vagy te olyan hülye...

Géza: Nem vagyok olyan hülye, mint a kutyák úgy, nem vagyok hülye, csak úgy csinállok, ahogyan ők, de én nem vagyok hülye.

4. jelenet

Kocsma, este

Herda: Azért csak elhúzott az a kurva tél.

Krekács Béla: El a kurva anyját, el végre.

Banda: Bedugtam a hűtőket.

Herda: Mért, ki voltak húzva?

Banda: Persze, télre kihúztam, ki az a marha, aki fűti a konyhát, érted, eltüzel hat köbméter fát, az egyik sarkot meg elkezdi hűteni, nem, tiszta hülye az.

Krekács Béla: Az tiszta hülye az biztos, hogy tiszta hülye.

Banda: De most bedugtam.

Herda: Mit dugtál be, most mit mondasz, mit?

Banda: Mondom, hogy a hűtőt, azt.

Herda: Azt?

Banda: Azt.

Herda: Másra gondoltam.

Banda: Most röhögjek.

Herda: Min?

Banda: Mindegy.

Krekács Béla: Da nagyon hallgat ez a gyerek máma.

Herda: Mért még itt van a gyerek, még itt vagy Gézuka.

Géza: Itt vagyok Pityu bácsi, itt vagyok, itt hallgatok, Pityu bácsi itt.

Banda: Na, elég volt mára, menjél haza mostmár.

Géza: Jól van, jól van, menni kell, tudom, menni kell.

Herda: De menjél is akkor, ne csak mondjad, menjél!

Géza: Megyek már Pityu bácsi megyek akkor, majd holnap, Lajos bácsi, majd holnap akkor.

Banda: Jól van Gézuka, szevasz. *(Géza megy kifelé)*

Herda: *(Vízikehez)* Na, mi a dolgod, menjél már utána!

Vízike: Jól van ne lökdössél, megyek már. Várjál Géza, várjál már, hallod, én is arra megyek, nekem is elég volt, a hülye Lajosból, meg a

Pityu bácsiból, hát nekem is elég volt teljesen.

Géza: Hallom persze, hallom, menjünk együtt, persze. (*elindulnak*)

Vízike: Legalább nem méisz egyedül, nem igaz?

Géza: Nem megyek egyedül legalább az jó, hogy nem megyek egyedül.

Kilépnek a kocsmából

5. jelenet

Az utcán

Vízike: Mit ugatnak ezek a hülye dögök?!

Géza: Azért ugatnak, mert kutyák, az a dolguk, hogy kutyák.

Vízike: De nem kéne minden este, nem kéne mindig, amikor jövök.

Géza: Az a dolguk. Ugatnak a királyok, a kutyaistenek, azok ugatnak, a kutyaistenek, azok.

Vízike: Mi van Géza, na, álljál már le, hallod!

Géza: Vah-vah-vah, ugatnak az istenek, vannak az égben istenek, vannak az égbe és ugatnak vah-vah-vah...

Vízike: Ne vakogjál már, Géza, itt az istenekkel, ne vakogjál már!

Géza: Nem kapcsolják ki a gombot, az égben nem kapcsolják ki, az a dolguk, hogy nem kapcsolják ki, az.

Vízike: Na én megjöttem, megjöttem Géza.

Géza: Én még megyek, én még nem vagyok otthon, én még megyek.

Vízike: Nálam nincsenek kutyák, látod, nincsenek.

Géza: Itt nincsenek, itt nincsenek istenek, nincsenek, nem ugatnak vah-vah-vah.

Vízike: Gyere be, adok valamit, adok vajaskenyeret, adok neked, vajaskenyeret.

Géza: Nem lehet, nekem mennem kell, vár a mama engem, a mama vár.

Vízike: *(kicsit vonogatja a Gézát)* Dehogy vár, még nem vár még nincsen hét óra, még nem vár. *(nyitja az ajtót és húzza a Gézát befelé)*

Géza: Minek menjek *(közben lépeget be)*, mit akarok ott, nem tudom mit akarok ott bent, nem tudom.

Vízike: Vajaskenyér jó, vajaskenyér!

Géza: Nem csörög az óra, az nem csörög, nem megyek, nem csörög az óra! *(áll, indul, áll, indul)*

Vízike: Megcsörgetem, gyerek, megcsörgetem, ne félj!

A nő belöki a ház ajtaját, berángatja, aztán a szelonra dönti a Gézát

Géza: Mit akar a Vízike néni, mit akar!

Vízike: Le kell venni nem megy másképpen, érted, le kell venni!
(bontogatja a Géza ruháját)

Géza: Vízike néni, nekem nem szabad! *(kiabál)* Nem szabad.

Vízike: *(próbálja a Géza kezét a lába közé nyomni)* Nyúljál már ide, Géza, ide nyúljál már!

Géza: Tudom mit akar, tudom, mit, de az orvos, nekem nem engedte, Vácon nem engedte nekem. *(löki az asszonyt, durván)* Nem engedte, érti, nekem nem. *(az asszony nekirepül a szekrénynek, vér is csorog, Géza elszalad).*

Vízike: *(sikolt)* Meghülyültél Géza, teljesen meghülyültél?

Géza: Nem engedte, érti, nem.

Vízike: Hülye vagy Géza, tiszta hülye. *(sivítózva)*

Géza: Megyek haza, mostmár rohanok haza. Nincsen kutya. Itt nincsen kutya.

Géza elszalad, az asszony ott marad, törülgeti a homlokát

Vízike: Az istenit, az istenit!

6. jelenet

Otthon

Géza: Csókolom mama, megjöttem, csókolom.

Rózsika néni: Mi történ? Mi van veled? Hogy nézel ki?

Géza: Semmi, csak néztem a követ egész nap.

Rózsika néni: Látom rajtad!

Géza: Mit lát mama, mit lát? Semmit nem lát, csak a követ néztem, ahogyan a kutyák a házat, ahogyan ők őrzik a házat, hogy ne legyen baja a Herda Pityu bácsinak, meg a Banda Lajos bácsinak.

Rózsika néni: Rendesen dolgozol, mint az apád, ahogyan ő is.

Géza: Rendesen dolgozom, mindennap fölkelek, elmegyek, nézem a követ, hazajövök, lefekszem, csörög az óra, megint fölkelek, minden nap, de ha nem megyek, akkor is ott van a szalag, meg a kő, az akkor is ott van, mama.

Rózsika néni: De ha baj van, mégiscsak neked kell megnyomni a gombot, akkor neked kell leállítani, ha valami történik, ha mondjuk a Pityu bácsi ráesik a szalagra.

Géza: Nem volt baj mama nem volt. És nem lesz holnap se, mama, nem lesz holnap se, mert nem volt baj eddig se, nem volt, nem lesz.

Rózsika néni: Még szerencse, hogy nem volt baj. Pont az hiányzik, hogy baleset legyen, pont az kélné még.

Géza: Maga nem érti mama, nem érti. Ha nincs baj, akkor minek vagyok ott.

Rózsika néni: Hogy amikor baj van megnyomod a piros gombot, azért, nem megmondta a Laci bácsi, hogy neked az a dolgod, hogy figyeld, nem kell-e megnyomni a piros gombot..

Géza: Hiába nyomhatom meg a piros gombot, ha nem nyomhatom meg a piros gombot, akkor hiába. *(egyre idegesebben)* Ülök, mama, ülök és nézem, ahogy megy a szalag, azt nézem, de nem csinálok semmit, csak nézem, ahogy megy a szalag, megy reggel, meg egy óra múlva, meg később, ott megy a szalag, de én hiába vagyok ott, ha nem vagyok ott, akkor is megy, akkor is.

Rózsika néni: Gyere egyél egy kicsit, egyél valamit!

Géza: Nem kell mama, nem kell most, rossz a gyomrom, mama, nagyon rossz. *(csapdossa a kezeit)* Semmi nem történik, semmi *(üvöltözéssé fokozódik a hang)*, nem csinálok semmit, *(rángatja a végtagjait)*, nézem és semmit *(hirtelen elcsöndesedik, bámul maga elé, az anya nyugtatgatja)*

7. jelenet

Kocsma, a társaság a szokásos, nyílik az ajtó bejön Vízike

Krekács Béla: Na mi a fasz, itt van a Vízike!

Vízike: Lajoskám, jöhet a háromszáz!

Banda: Először mesélj bárónő, először mesélj!

Herda: Szóval mi volt?

Krekács Béla: Mekkora van a gyerekek, azt mondják a bolondoknak akkora van, mint a lovaknak.

Banda: Fogd már be a pofádat Béla. Szóval!

Vízike: Hát,

Banda: Mi az hogy hát?

Vízike: Hát, az hogy, a Géza...

Banda: Ne hápogjál már, ne hápogjál! Mi volt, azt mondjad, hogy mi volt.

Vízike: De én azt mondom, hogy mi volt, most minek ugatsz mindig bele, pont azt mondom.

Banda: Ne arról beszélj hogy én mit csinálok, hanem, hogy te mit csináltál a Gézával, azt mondjad.

Vízike: Azt mondom, bazmeg, pont azt mondanám, ha nem pofáznál mindig. Hol a pénz különben?

Banda: A pénz az megvan, az rendben van, attól te ne félj. Szóval mi volt?

Vízike: Szóval nem volt semmi.

Krekács Béla: Semmi, összeszarom magam, nem volt semmi?

Banda: Hogy hogy nem volt semi, mi az istent mondasz, mi az istent?

Megmondtuk mit kell csinálni, nem?

Vízike: Megmondtátok, de akkor se volt semmi, nem volt, mert elszaladt a gyerek, érted, elszaladt.

Banda: Hogy a faszba szaladt el, hogy a faszba tudott elszaladni.

Vízike: Most mit kiabálsz, nem látod itt ezt a sebet a fejemen, tiszta véres a hajam is, most mit kiabálsz... neki lőkött a szekrénynek és elszaladt, érted, elszaladt. De a pénz az jár, mert én csináltam, amit tudtam...

Herda: Milyen pénz?

Vízike: Én megcsináltam, amit kellett!

Banda: A pénz, a pénz, tudod mi jár neked, tudod mi? Az, hogy jól picsán rúgjalak. *(lök az asszonyon, az asszony megtántorodik, a fejéhez kap)*

Vízike: Most meg te jössz, nem elég, hogy a Géza nekem jött, nem elég?! *(üvölt)*

Banda: *(rángatja)* A Géza nem bánt senkit, érted, a Géza nem bánt, a

Géza szeret mindenkit, a Géza egy isten hozzád képest, érted, egy isten, mi a faszt csináltál vele, mi a faszt, te barom!

Herda: *(megpróbálja szétszedni őket)* Hagyjad már Lajos hagyjad már, nem tehet róla!

Banda: Hagyjam, mit hagyjam, olyan hülye ez a Vízike, mint egy asztalláb! Nekirontott a gyereknek az biztos, nekirontott. Nem tudja, hogy ez a gyerek még nem tudja, mit kell csinálni. Nekirontott a hülye, hogy a gyerek megijedt, mikor lökött az meg valakit is, mikor, olyan ártatlan, mint egy lerúgott bakancs, csak megbotlani lehet benne...

Vízike: Nem vagyok én ápoló, csak pinám van, érted, azt adtam, mást nem tudok adni neki, nem érted, nem vagyok ápoló!

Banda: Hülye vagy, bazmeg, nagyon hülye vagy, az a baj, nem tudod mit csináltál, olyan hülye vagy.

Herda: Hagyjad már Lajos. Te találtad ki az egészet, nem te teláltad ki? hagyjad már.

Banda: De én nem így akartam, nem ezt! Ez a hugyospina mit csinált, ez a hugyos agyú, mit csinált!

Krekács Béla: No most az akkor nem derült ki. *(mindenki felé fordul)*

Herda: Mi nem derült ki?

Krekács Béla: Hát az.

Banda: Mi?

Krekács Béla: Hogy mekkora.

Herda: Mi mekkora?

Banda: Hogyhogy mekkora?

Krekács Béla: Van-e akkora, mint a lónak?

Banda: Micsoda?

Herda: Mint a lónak?

Krekács Béla: Mint a lónak.

Banda: Nem tudom.

Krekács Béla: Végülis a Vízike se tudja.

Herda: Az biztos nem tudja, az nem tud semmit.

Banda: Az semmit, mer olyan hülye.

Krekács Béla: De ti se tudjátok.

Banda: Nem tudjuk.

Herda: Legalábbis elfelejtettük már.

Krekács Béla: Mit?

Herda: Nem tudom.

8. jelenet

Reggel, az utcán

Szomszéd férfi: Szerbusz, Rózsika.

Rózsika néni: Jó reggelt, de korán keltetek.

Szomszéd nő: Nem unja még a gyerek a kőnézést?

Rózsika néni: Hát ez a dolga, ha valami történik és nincs ott, akkor aztán még halál is lehet. És ezt tudja a Géza, hogy milyen fontos a dolog.

Szomszéd férfi: De azért nem lehet az kis dolog, hogy nézni a szalagot, ahogy rázkódnak rajta a kövek, egész nap. Mint amikor morzsás a tévé, olyan. Mintha hangyás lenne.

Rózsika néni: Valamit a Gézának is csinálni kell, és ezt tudja csinálni. A németnek meg jó, mert hibás, nem kell neki annyit fizetni.

Szomszéd nő: Tudod már mennyit kap?

Rózsika néni: Nem sokat Marikám, keveset, de az is valami, hogy annyit

kap. Na megyek. Ezek a kutyák nagyon tudnak ugatni, még mindig nem ismernek meg, azt hiszik idegen vagyok.

Szomszéd férfi: Az a dolguk, hogy vigyázzanak, nem.

Rózsika néni: Na, jó de azért ennyi idő után már megismerhetnének, nem.

Szomszéd férfi: Fő, hogy ugatnak, inkább ugassanak mindenkire, mint senkire, nem.

Rózsika néni: Végülis, ez igaz.

Szomszéd nő: *(utána kiabál Rózsikának)* De mégis mennyit Rózsika, mennyit ad a német?

Rózsika néni: Persze, hogy kell a németnek, neki aztán kell.

Szomszéd nő: Mennyit?

Rózsika néni: A biztosító miatt, hogy ne kelljen fizetnie. *(Rózsika eltűnik)*

Szomszéd férfi: Mit akarsz azzal a pénzzel, minek akarod annyira tudni, mi?

Szomszéd nő: Csak kíváncsi lettem volna, hogy egy ilyenért mennyit ad.

Szomszéd férfi: Hogyhogy ilyenért?

Szomszéd nő: Végülis semmit nem csinál csak ül, és néz, nehogy már ülve is lehessen pénzt keresni, ülve!

Szomszéd férfi: Ez olyan munka.

Szomszéd nő: És pénz keres, amikor te semmit.

Szomszéd férfi: Próbáltam.

Szomszéd nő: Semmi voltál egész életedben. Még a gyerek is különb nálad. Már a hülyegyerekhez képest se látszol. Soha nem volt pénzed, soha.

Szomszéd férfi: Miattad nem volt, mert nem tudtál spórolni, soha nem tudtál bánni a pénzzel.

Szomszéd nő: Mivel bántam volna, amit hazahoztál, mi volt az, mennyi volt, mit gondolsz, mennyit hozott haza a Vajsz Jani vagy a Szabó Béla,

azt hiszed, annyit, amennyit te, azt hiszed?

Szomszéd férfi: Annyit, csak nekik az elég volt, pont elég, de te nem tudtál a pénzzel bánni.

Szomszéd nő: A kétszeresét, jobb, ha tőlem tudod, a kétszeresét hozták, mint te, te semmire nem mentél egész életedben... Különben, kár is mondani, mostmár kár.

Szomszéd férfi: Minek maradtam melletted, csak azt tudnám, minek. A gyerekek miatt, csak a gyerekek miatt, de még egyszer elmegyek, vagy végzek veled.

Szomszéd nő: Olyan gyáva vagy te, olyan gyáva, semmit nem mersz, egy gyáva, szar alak vagy.

Szomszéd férfi: Még egyszer végzek veled, egyszer még mindent visszafizetek, egyszer még, majd meglátod. A Gézát meg hagyjad, a Géza egy Isten hozzád képest, egy isten. Az mindenkit szeret, még tégedet is.

9. jelenet

Reggel a boltban

Rózsika néni: Szerbusz Marikám, szerbusz.

Marika: Csókolom Rózsika néni. Na bírja még a Géza a melót?

Rózsika néni: Hát jár rendesen.

Marika: Szoktam látni reggel, mint az óra olyan pontos...

Rózsika néni: Az biztos, késni nem is bírna.

Marika: Amikor az iskolában voltunk, akkor is, ahogy csöngettek, már vette is a könyveit, aztán pakolt, hiába volt még bent a tanár. Még nem fejeztem be, Géza. Csöngettek tanár úr vége, csöngettek ki kell menni a tanár úrnak már ki kell menni, de nem fejeztem be Géza, nem a tanár úr fejezi be a csengő fejezi be. *(nevetnek)*

Rózsika néni: Végülis igaza volt, nem.

Marika: Végülis igaza, a tanár kénytelen volt kimenni, néha még házit se tudott föladni. Ezért szerettük nagyon a Gézát, amikor ő ott volt nem lehetett a szünetbe húzni az órát...

Rózsika néni: Hát a Gézát lehet is szereni, nem igaz.

Marika: Az biztos. Mert a Géza is szeret mindenki.

Rózsika néni: Mindenkit szeret, az biztos.

Marika: Nehéz egy ilyen gyerekekkel, Rózsika néni, nagyon nehéz, az enyémekek egészségesek, mégis feleszik minden időmet, tényleg nem azért mondom, de feleszik.

Rózsika néni: Mit csináljak Marikám, sokszor gondoltam, de kimondani nem mertem volna, hogy miért nekem ez a csapás, nem mertem kimondani.

Marika: Nem csodálom Rózsika néni, nem csodálom.

Rózsika néni: De aztán megszoktam, hogy nekem ez van. Most meg hiányzik, most meg olyan üres a nap, amikor nincsen otthon, megyek ki a disznókat etetni, aztán beszélek is magamba, a disznókhöz beszélek Marikám, mert hiányzik nappal a gyerek, meg félek is, hogy baja lesz, attól félek.

Marika: Nem lesz semmi baj Rózsika néni, semmi nem lesz. Ismeri a Géza a rendet, mindent tud, hogy működik, mikor mit kell csinálni, mindent tud.

Rózsika néni: Ha meghalok úgyis egyedül marad. Egyedül.

10. jelenet

Napközben a szalag mellett

Laci: Leállunk, ebéd!

Banda: No, milyen a vajaskenyér?

Géza: Vajaskenyér párizsival, szeretem a vajaskenyeret párizsival, Lajos bácsi.

Banda: Nem kérdezel semmit Géza?

Géza: Mit kérdezzek, Lajos bácsi?

Banda: Hogy milyen a szalonna, azt.

Géza: Most hallgatok, Lajos bácsi.

Herda: Minek hallgatsz?

Banda: Mi baj van Géza?

Géza: Nincs baj Lajos bácsi.

Herda: Biztos a Vízike miatt.

Banda: Neked ment tegnap, az a baj, hogy neked ment...

Géza: Abból nem lett baj Lajos bácsi, abból nem lett, mert elszaladtam Lajos bácsi, elszaladtam, mert az orvos nem engedi, nekem nem szabad, aztán elszaladtam, mert nekem nem lehet, és nem lett baj Lajos bácsi.

Tovább esznek, nem beszélnek

Banda: Pityu, szólj már te is a gyerekekhez!

Herda: Most mit szóljak? Végülis nekem sincs kedvem beszélni, most semmiről.

Banda: Valami volt otthon, vagy mi az isten? Az asszony?

Herda: Az engem nem érdekel, az asszony nem.

Banda: Hát akkor?

Herda: Semmi, csak a Czeher Sanyit kórházba vitték, mert felpuffadt a mája.

Banda: Majd leereszt a kórházban, nem igaz.

Herda: Vagy elpatkol, mint a Bárdi Jani tavaly, meg a Kovács Karesz a

nyáron, meg a többiek, már mind bekrepáltak. A Jani osztálytársam volt, a Karesz meg egyel járt fölöttem.

Banda: Hülye vagy Pityu, most nem kell annyira beszarni!

Herda: De én beszartam, mert nekem már volt baj a májammal, érted, nekem már volt...

Banda: Ide figyelj észre se vesszük, ha meghalunk, semmit nem fogunk érezni. A Rák Imre bácsi mit mondott, amikor infarktusa volt, na mit mondott?

Herda: Nem tudom, mit mondott?

Banda: Hogy olyan az egész, mintha fölemelkednél az égbe, olyan könnyű lesz minden és semmi nem érdekel, mintha valami finom italt innál, olyan, meg csupa csillogás körülötted, ahogyan a filmeket nézi az ember olyan.

Herda: Azért valahogy nincs most kedvem kipróbálni, egyszerűen nincsen.

Banda: Ne szarj be, nem lesz semmi, úgy se lehet ezt irányítani, nem olyan mint a kistraktor, hogy tekerek a kormányon aztán visszafordul.

Herda: Azért nem mindegy.

Banda: Mi nem mindegy?

Herda: Hogy mikor, az nem mindegy.

Banda: Pont azt mondom, hogy nem tőled függ, érted, vagy megtörténik, vagy nem, mit tehetsz te róla?

Herda: A pia, attól félek, a májam. Majd ha neked is lesz valami, akkor tudni fogod, miről beszélek, akkor, ha majd a váci kórházban behúznak az intenzívra, amikor a csövek között ébredsz, akkor majd tudni fogod, hogy miről beszélek.

Banda: Most nem gondolhat az ember mindig arra.

Herda: Na jó, menjünk dolgozni. Gyere, Géza, gyere!

Banda: Gyere már Géza, hallod, kezdünk, mit bámulsz magad elé, mint

egy szarókutya!

Géza: Nincs kedvem, nem akarok, megyek inkább haza.

Banda: Hülye vagy te Géza, ne játsszál már velünk, ülj a helyedre, aztán kész.

Herda: Gyere ide Laci, gyere már ide!

Laci: Most mi van, mit döglötök még itt, ha meglátja a német, engem fog megbaszni.

Herda: A Géza nem akar, azt mondja, hogy nem jön, hazamegy, azt mondja.

Laci: Mi az isten fasza!

Banda: Nem akar!

Laci: Géza, kelj föl, itt fegyelem van, ez munkahely, nincs lazálás! (*Géza megijed*) Mit mondok én a németnek, ha nem talál itt, mit mondok neki, ki vigyáz a biztonságra, tudod te mit csinál velem akkor a német, tudod, hogy mit csinál, kirúg a picsába, miattad fog kirúgni, mert nem találtam embert a biztonságra!

Géza: Munkahely, fegyelem, fegyelem, munkahely, kell a németnek a biztonság, nem akar a német fizetni, a német tudja, hogy meg kell fogni a pénzt, az aztán tudja. Pedig mindegy, hogy mit csinállok, mert nem kell csinálnom semmit, hülye vagyok, mint a kutyák, akik az udvarban csaholnak, olyan hülye vagyok, vah, vah... (közben megy a helye felé)

Laci: Haggyad már ezt Géza, megmondtam, hogy miért kell ezt csinálnod, érted, megmondtam, ha baj van, akkor kellesz, érted, mert ez a biztonság, ezt mondja a biztosító a németnek, a német meg nekem mondja.

Géza: Nem volt még baj, eddig még nem volt baj, minek vagyok itt minek vagyok, ha nincsen baj, nem lesz baj...

Banda: Te vagy a főirányító Géza, érted, te vagy a főnök, főnökebb, mint a Laci bácsi, annál főnökebb, mert csak te tudod megállítani, ha baj van.

Géza: A kutyák istenek az udvarban, kutyakirályok, kutyaistenek, hülyék, hülyék, hülyék...

A szalag elindul, Géza a székből

Banda: *(megy a kőrakás felé a Herdával)* Valamit kéne csinálni a Gézával.

Herda: Mit?

Banda: Nem tudom.

Herda: Hát ez az.

Kimennek, kutyaugatás, egyre közelebből, robbantás, kőomlás hangja, kutyavonyítás, robaj

Herda hangja kintről: Vigyáz Lajos, omlik a kő, vigyázz az istenit!

Banda: Én vigyázok, de az a hülye dög ott marad!

Herda: Takarodsz a francba, takarodj már, kié ez a marha nagy kutya?

Banda: Már egy hete it körül, biztos megszökött valakitől.

Herda: Takarodsz

Kőgörgés, nyüszítés, Herda és Banda bejönnek

Herda: Na ennek vége, a marha állat, mi a francnak maradt ott, mi a francnak?

Banda: Figyelj Pityu, ide figyel, Pityu, van egy ötletem, az istenit, hogy ez eddig még nem jutott eszembe, az istenit.

Herda: Mit akarsz csinálni?

Banda: Itt van ez a kutya, ez a dög, érted? Csupa vér!

Herda: Nem, vagyis hát értem, de mit kell érteni?

Banda: Hogy itt van a kutya, döglött, érted? Szétment a kőtől!

Herda: Döglött, és akkor mi van?

Banda: Hát hogy a Géza, érted, hogy a szalag, vihetné, érted?

Herda: Hogy tegyük a szalagra a kutyát, a Gézának, vagy mit akarsz?

Banda: Hogy te kiabálsz hogy Jaj, Lajos, mi lett veled, jaj Lajos, érted, a gyerek, meg látja a kutyát a szalagon...

Herda: Hogy kutya lett belőled, vagy mi az isten, hogy megy ott egy kutya, én meg azt kiabálom, hogy jaj Lajos, kutya lett belőled, vagy mi az istent akarsz... A gyerek látja hogy kutya, nem hülye a gyerek, érted, látja...

Banda: Figyelj, fogjuk a cafatokat, az ingembe tekerjük, aztán véresen be a kövek közé, te meg akkor kiabálsz, érted?!

Herda: Ja! Ez így egészen jó, az istenit, de beszopatjuk a Gézát, de beszopatjuk, a Gézát.

Nekiesnek a tetemnek, trancsírozzák, tépik az inget

Banda: Itt van még a kabátom, azt is közé, nehogy fölismerje.

Herda: Jó ez itt kész mehet *(rádobják a szalagra a kutya darabjait)*

Banda: Akkor én most lelépek, te meg kezdjed!

Herda: Jó, menjél, mostmár, tényleg. *(üvöltözik)* Jaj, Lajos, jaj mi lett veled, jaj istenem, jaj, istenem, az istenit, mi lett veled!

Laci: Géza, Géza, figyelj a szalagra, Géza!

Géza: Figyelek, de nincsen semmi nincsen!

Laci: Figyelj, Géza, nem a szalag kapta el a Lajost?

Géza: Nem látom, most valami véres kövek, meg!!

Herda: Nyomd már meg a gombot, Géza, mit szarakodsz!

Géza: Megnyomtam, megnyomtam, már megnyomtam, csak a lendülettől

megy még, mindjárt leáll, leáll mindjárt, mi történt a Lajos bácsival, a Lajos bácsival mi történt!

Laci: Gyere le a székből Géza, gyere le!

Géza: Én nem tettem, nem én voltam, Laci bácsi., nem én voltam, én megállítottam, Laci bácsi, én meg.

Laci: Nem vagy hibás Géza, én azt jól tudom, dehogyan vagy hibás.

Géza: A Lajos bácsi, hogy lett ez, ilyen szétmenve, felrobban, a Lajos bácsi felrobbant, vagy mit csinált a Lajos bácsi.

Herda: Jól megállítottad gyerek, jól csináltad, de a Lajosnak már mindegy volt érted, mindegy, nem te tehetsz róla. Az istenit.

Géza: Meg én megnyomtam a gombot, megnyomtam.

Laci: Menj haza Géza, menj haza, elég volt ez neked mára, menj szálljál föl a buszra aztán menj haza, ha akarod holnap is otthon maradhatsz, ha akarod.

Géza: Holnap jövök Laci bácsi, holnap jövök, az a munkám, én nem tehetek róla, megállítottam, én megállítottam. Itt leszek holnap Laci bácsi

11. jelenet

Otthon, délután

Géza: Csókolom, mama, haza jöttem.

Rózsika néni: Mi történt kisfiam, mi történt?

Géza: Megállítottam a szalagot, megnyomtam a piros gombot és megállítottam.

Rózsika néni: Mért állítottad meg, kisfiam, miért?

Géza: Megállítottam.

Rózsika néni: Miért kellett, kisfiam?

Géza: Nekem ez a dolgom, mama, ez a dolgom, azért. Megnyomtam a piros gombot és megállt a szalag, megállt rendesen.

Rózsika néni: De mért kellett megnyomni?

Géza: Megállítottam, mert ez a dolgom, de a Lajos bácsinak meg mindegy volt, mindegy volt neki, a Lajos bácsinak.

Rózsika néni: Mért volt mindegy a Lajos bácsinak, mi történt?

Géza: A Lajos bácsit, szétszedte a robbanás.

Rózsika néni: Hogy micsoda, mi történt?

Géza: Darabokra, mama, mint a malacot télen, ahogyan édesapa a malacot szokta úgy szedte szét darabokra.

Rózsika néni: Uram isten, úr isten, mi történt ott...

Géza: Mama, én nem voltam hibás, én megállítottam a szalagot, megállítottam, ahogyan kellett, rögtön, megnyomtam és megállt a szalag.

Rózsika néni: Nem vagy, persze, hogy nem tehetsz róla, te aztán tudtad, mit kell tenned. Úr isten!

Géza: De a Lajos bácsinak teljesen vége van, teljesen.

Rózsika néni: Szerencsétlen, biztos részeg volt, biztos azért, te nem tehetsz róla, ha fölrobbant, te megcsináltad, amit kellett.

Géza: Nem a szalag szedte szét, mama, nem a szalag, hanem a karbit, az tépte össze, mint a fasírhús annyira.

Rózsika néni: Te megcsináltad, amit kellett, megcsináltad. A Lajos, úr isten a Lajos darabokban!

Géza: (egyre zaklatottabb monológ) Mama, én időben nyomtam, már darabokban volt, mikor a szalagra esett, én csak akartam, hogy legyen munkám, hogy érjen valamit, hogy nézem a köveket, nézem egész nap a köveket, én csak azt akartam, hogy dolgom legyen, én nem akartam, hogy a Lajos bácsinak baja legyen, én nem akartam, majd megmondom az Ilonka néninek, hogy nem én vagyok a hibás, megmondom neki, hogy én megnyomtam a gombot, és csak dolgozni akartam, hogy csináljak én

is valamit, azért üljek ott, de a Lajos bácsit, azt nem akartam, és az Ilonka néninek is lehet, hogy így jobb, mert már annyira haragudott a Lajos bácsira, hogy csak a kocsmában iszik egész este és haza nem megy, hogy megcsinálja a disznóólat, az Ilonka néninek is jobb így, de én nem tehetek róla, csak gondoltam sokszor, hogy az Ilonka néninek milyen rossz lehet, mert a Lajos bácsi nem szereti, de én a Lajos bácsit soha nem, mert én szerettem őt és mindig megkérdezte, hogy mit viszek uzsonnára, mindig megkérdezte a Lajos bácsi. Szerettem a Lajos bácsit.

Rózsika néni: (Magához húzza Gézát, erőlteti a nyugalmat). Feküdj le, feküdj!

Géza: Nem voltam, én nem.

Rózsika néni: Feküdj!

Géza kicsit lenyugszik és ledől a konyhai szelonra, kis csend, aztán hirtelen újra rákezd, a jelenet innét egyre idegesebb, egyre durvább gesztusok kísérik a párbeszédet

Géza: Az Ilonka néni nem fog rám haragudni, én nem tehetek róla, én kikapcsoltam...

Rózsika néni: Pihenj, pihenj... *(megint csend, Géza hirtelen felül)*

Géza: Most jön be a busz, most érkezik, most szállnak ki most jönnek a hírrel....

Rózsika néni: Maradj már! Senkit nem érdekel a busz. Maradj!

Géza visszadől, aztán kis szünet után megint rákezd

Géza: De nekem le kell mennem a kocsmába. Oda kell mennem!

Rózsika néni: Dehogy mész most a kocsmába, dehogy mész el.

*Megint lenyugtatja Gézét, aki újra az ágyra dől, aztán kis szünet után
Föl*

Géza: De én lemegyek hozzájuk, nehogy azt higgyék, hogy hibás vagyok,
én figyeltem, megnyomtam a gombot.

Rózsika néni: Maradj!

Géza: Nekem le kell mennem! Le kell!

Rózsika néni: Nem hallod, hogy maradj! Nem szabad most elmenned...
az orvos mondta! Ilyenkor pihened kell, ilyenkor...

Géza: Az orvos a Pityu bácsinak azt mondta, meg fog halni fél év múlva
és még most is él a Pityu bácsi, nekem le kell mennem.

Géza fölugrik és menne az ajtó felé, az asszony belekapaszkodik

Rózsika néni: Maradj itthon!

Géza: *(ellöki, ahogyan Vízikét korábban)* Le kell mennem, most jött be
a busz. Le kell mennem. *(kirohan a konyhából)*

12. jelenet

Este, kocsma, jó hangulat

Banda: Aztán mondtam a Pityunak, hogy dobjuk rá a dögöt a szalagra,
hadd legyen a Gézagyereknek valami munkája, ne gondolja, hogy hiába
ül ott.

Krekács Béla: Aztán rádobtátok?

Banda: Hát betekertük a cafatokat az ingembe és rádobtuk, jó véresen, a
Pityu meg kiabált, hogy jaj Lajos, mi lett veled, kiabált majd kiszakadt a

mandulája, a gyerek meg persze beszart, mikor meglátta a veres húsokat, rettent beszart,

Vízike: Beszart rendesen?

Herda: Beszart rendesen, megnyomta a leállítót, csak úgy remegett, úgy megijedt.

Banda: Azt hiszem, többet nem akarja majd leállítani.

Krekács Béla: Szerintem örül, ha nem kell ott semmit csinálni!

Banda: Szóval csak bámult, azokkal a nagy gülü szemekkel a véres húsokra *(nyílik az ajtó és bejön a Géza)*, a Laci meg mondja neki, hogy menjél mostmár haza Géza, menjél, jól megcsináltad a munkádat *(a Géza ott áll és nézi a Lajost)*

Krekács Béla, meg a Vízike: Lajos *(bökdösik)*, Lajos, nézd ott az ajtóban! Vízike: Nézd már, ott a Géza!

Banda: Gyere Géza, gyere már!

Géza nem mozdul

Banda: Vicc volt az egész érted, gyere már Géza, ne szarozz ott az ajtóban!

Géza: *(Nem mozdul az ajtóból)* Halott, a Lajos bácsi halott, mint a malac úgy van szétszedve, a Lajos bácsi halott...

Banda: Itt vagyok gyerek nem látod!

Géza: Halott.

Banda: Vicc volt az egész, érted Géza, ne izélj már, gyere ide...

Géza: Halott a Lajos bácsi meghalt, meghalt, én nem megyek oda, nem megyek, mert nincs ott a Lajos bácsi. A Lajos bácsi nincs. *(Hirtelen sarkon fordul és elrohan)*

13. jelenet

Reggel, otthon

Szomszéd nő: Na mi van nem megy a Géza dolgozni?

Rózsika néni: Nem akar többet, nem akar.

Szomszéd nő: Jobb neki itthon, biztosan jobb, ugye Géza, jobb neked itthon.

A Géza a sparhelt mellett ül és kicsit jaktálva- testével ingadozva - mozog, megáll egy pillanatra, de nem válaszol

Rózsika néni: Minden úgy lesz, ahogyan régen volt, úgy lesz minden.

Szomszéd nő: Úgy is jó volt Rózsikám.

Rózsika néni: Hiányzott, mikor nem volt itthon.

Szomszéd nő: Elhiszem, rendes gyerek ez a Géza.

Rózsika néni: Hiányzott

A szomszéd nő elmegy, ugatnak a kutyák

Géza: Mama!

Rózsika néni: Mi van kisfiam?

Géza: Mama, csak az a rossz ezeknél a kockás konyhaköveknél...

Rózsika néni: Mondjad kisfiam, micsoda!

Géza: Hogy hiába nézem, nem tudom eldönteni, a fehér van-e a feketén, vagy a fekete a fehéren, hogy melyik a szalag és melyik a kő.

Rózsika néni: Azt nem lehet Géza, azt nem lehet eldönteni.

Géza: Az Isten tudja, az tudja mama?

Rózsika néni: Az biztosan, kisfiam.

Géza: És ha történik valami hiba.

Rózsika néni: Milyen hiba?

Géza: Mondjuk a földön, valami hiba.

Rózsika néni: Akkor, mi van?

Géza: Hogy akkor kijavítja-e?

Rózsika néni: Nem tudom kisfiam. Lehet hogy nem.